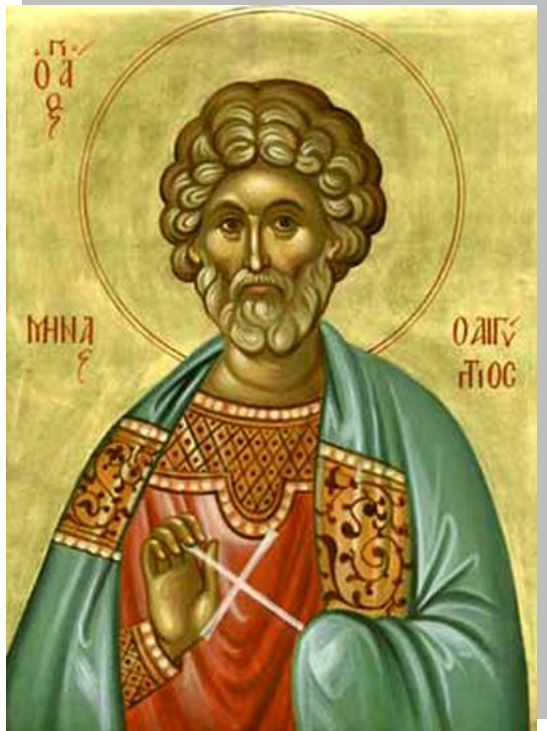

A.S.C.O.R.
Asociația Studenților Creștini Ortodocși Români
Filiala Cluj-Napoca

Str. Hașdeu nr. 45, Cluj-Napoca
Email: ascor_cluj@yahoo.com

MINUNI ALE SFÂNTULUI MINA
... în zilele noastre, în România ...

Viața și martiriul Sfântului Mare Mucenic Mina

Despre viața Sfântului Mina, principalele date ne sunt oferite de sinaxarul egiptean. Mama sa, Eufemia, nu avea niciun copil. Într-o zi, s-a dus la biserica din Attrib, cu ocazia unei sărbători închinată Maicii Domnului. Acolo, văzând părinții alături de copiii lor, frumos îmbrăcați, de sărbătoare, ea s-a întristat, a suspinat și a lăcrimat, îngenunchind în fața icoanei Sfintei Fecioare Maria. S-a rugat fierbinte să mijlocească în față iubitelui ei Fiu ca să-i dăruiască și ei un copilăș. Atunci, o voce s-a auzit dinspre icoană, spunând: „Amen”. S-a bucurat nespuse, înțelegând că Domnul și Maica Sa îi auziseră rugăciunile. Întorcându-se acasă, i-a povestit soțului ei, Eudoxius, cele întâmplate, iar el a zis: „Fie voia Domnului!”.

Domnul, iubitorul de oameni, le-a dăruit un copilăș, un băiețel pe care l-au numit Mena (Mina), după cuvântul „Amen” pe care îl auzise femeia în fața icoanei. Mai târziu, fericiții părinți au mai avut un fiu și o fiică.

Sfântul Mina a crescut într-o atmosferă creștină, având parte de o educație aleasă. Părinții săi erau înstăriți, tatăl fiind guvernator militar. Când Mina avea 11 ani, tatăl său s-a mutat la cele veșnice, iar mama i-a urmat trei ani mai târziu. Rămânând fără părinți, Sfântul Mina și-a închinat viața rugăciunii, postului, alergând cu bună nădejde către Părintele Ceresc, Ocrotitorul orfanilor și Proniatorul celor ce-L iubesc.

Cu timpul, datorită prețuirii pe care toți o aveau față de el, Sfântul Mina a fost numit în înaltul post pe care-l ocupase tatăl sau, conducând cu dreptate și iubire de semeni, fiind prețuit și cinstit de către toți cei care îl cunoșteau. Când împăratul Dioclețian a renunțat la creștinism și a ordonat adorarea idolilor, mulți creștini au preferat să primească martiriul în numele Domnului nostru Iisus Hristos. Sfântul și-a părăsit poziția de conducere și cea

militară în care se afla și s-a retras în deșert, unde a rămas pentru o perioadă de cinci ani, cinstindu-L și iubindu-L pe Dumnezeu din toată inima sa.

Într-una din zile, a văzut cerurile deschizându-se și mucenicii purtând cununi minunate. A auzit o voce zicând: „Tot cel ce se ostenește pentru numele Domnului Iisus va primi astfel de cununi”. Atunci, Sfântul s-a întors în orașul pe care îl guvernase, mărturisind numele Domnului Iisus Hristos. Știind că aparține unei familii nobile, concetățenii săi l-au sfătuit să se îndepărteze de credința lui, promițându-i daruri și măririi. Sfântul Mina nu s-a lepădat de credința sa, iar, ca urmare, guvernatorul orașului a hotărât să fie torturat. Sfântul a rezistat vitejește torturilor. Atunci guvernatorul a ordonat să-i fie tăiat capul, să i se arunce trupul în flăcări, iar cenușa să fie împrăștiată în vânt. Trupul i-a rămas în foc timp de trei zile și trei nopți, dar nu a suferit stricăciuni, deși Sfântul și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. După trei zile, sora Sfântului a reușit să-i ia trupul de acolo, dând soldaților o mulțime de bani în schimbul lui. L-a înfășurat într-un veșmânt și a dorit să îl ducă în Alexandria, după cum o sfătuisese înainte chiar fratele ei; având trupul mucenicesc cu ea, s-a îmbarcat pe una dintre corăbiile ce mergeau spre Alexandria. În timpul călătoriei, niște sălbăticiuni ale mării au apărut din adâncuri și au atacat călătorii de pe vas. Aceștia, îngroziți, strigau cu frică mare. Sora Sfântului s-a rugat Domnului și a cerut mijlocirea, ajutorul fratelui ei, și, ca urmare, din trupul Sfântului au ieșit flăcări care au ars fețele sălbăticiunilor. Acestea s-au scufundat cu repeziciune, iar când au reapărut, flăcările le-au ars încă o dată, coborând, astfel, în adâncul mării pentru totdeauna.

Când corabia a intrat în port, locuitorii din Alexandria, în frunte cu Patriarhul Atanasie cel Mare, i-au ieșit în întâmpinare: au purtat trupul sfânt cu înfiorare, l-au îmbrăcat în veșminte scumpe și l-au așezat în biserică, spre cinstire și închinare. După ce vremea persecuțiilor s-a încheiat, îngerul Domnului i-a apărut patriarhului și i-a spus că voia Domnului era să așeze trupul Sfântului Mina pe o cămilă și să îl scoată afară din oraș, fără ca cineva să îl călăuzească; trebuia doar să urmărească de la distanță cămila până când

aceasta se va opri în locul hotărât de Domnul. Au mers așa cu toții până când au ajuns într-un loc numit Lacul Bayad din regiunea Marriot. Acolo, ei au auzit o voce zicând: „Acesta este locul unde Domnul dorește să se odihnească trupul iubitelui sau Mina!”. Astfel, au coborât corpul și l-au pus într-un sicriu pe care l-au așezat într-o grădină frumoasă, iar apoi, multe minuni s-au întâmplat acolo cu mijlocirea mucenicului.

După o vreme, locuitorii din Pentapolis s-au ridicat împotriva orașelor din jurul Alexandriei. Oamenii se pregăteau să îi înfrunte pe barbari și guvernatorul a hotărât să ia trupul Sfântului cu ei, că un puternic ocrotitor. A luat trupul în ascuns și cu binecuvântările Sfântului, i-a biruit pe barbari și s-a reîntors victorios.

Guvernatorul, bucuros și recunoscător, s-a gândit să nu înapoieze trupul Sfântului locului de unde îl luase, vroidnd să îl ducă în Alexandria și să îl pună într-un loc de cinstire și închinare. Pe drumul de întoarcere, a trecut prin zona Lacului Bayad, locul de unde luase trupul Sfântului Mina. Acolo, cămila care purta sfântul trup a îngenunchiat și nu a mai vrut să se miște, chiar în pofida câtorva lovituri primite. Atunci, au mutat trupul pe o altă cămilă, dar nici această nu a vrut să plece din loc. În cele din urmă, guvernatorul și cei care îl însoțeau au înțeles că aceasta este voința Domnului și au făcut un sicriu din lemn de esență tare, în care au pus sicriul de argint. Au așezat, apoi, sicriul la locul său și, cerând binecuvântarea Sfântului Mina, s-au reîntors în Alexandria.

Descoperirea minunată a sfințelor moaște

Atunci când Domnul a dorit să dezvăluie locul unde era trupul Sfântului Mina, a făcut-o într-un chip minunat. În acele locuri, se afla un păstor care avea un miel bolnav de râie. Într-una din zile, acest miel a alunecat într-o fântână, un puț aflat lângă locul unde era îngropat trupul Sfântului Mina. Ieșind din apă, mielul s-a rostogolit prin nisipul din acel loc și s-a vindecat pe loc. Păstorul,

uimit, a început să ia din nisip, să îl amestece cu apa și să ungă cu el orice miel bolnav și acesta se vindeca imediat.

Vestea minunilor acestora s-a răspândit cu repeziciune în Imperiul Bizantin, până când a auzit și împăratul Constantinopolului (se pare că este vorba de însuși Sfântul Constantin). Acesta avea o singură fată care era bolnavă de lepră. Împăratul a trimis-o la locul unde era trupul Sfântului Mina ca să afle de la acel păstor cum se petreceau minunile. Discutând cu acesta, fata a luat nisip, l-a umezit cu apă și s-a dat pe trup, dormind peste noapte în acel loc. În timpul somnului, ea l-a văzut pe Sfântul Mina care i-a zis: „Trezește-te devreme și sapă în acest loc și vei găsi trupul meu!”. Când s-a trezit, fata era vindecată și, începând să sape, a găsit trupul Sfântului. Degrabă a trimis vorba tatălui ei despre cele întâmplate. Acesta s-a bucurat nespus, mulțumind și aducându-l laude lui Dumnezeu. În semn de recunoștință și nu numai, împăratul a dat bani și a trimis oameni, care au construit o biserică în acel loc, în cinstea slăvitului Mucenic Mina.

Mai târziu, în timpul domniei împăraților romani Arcadius și Honorius, aceștia au hotărât construirea unui oraș impresionant exact în acel loc, oraș care s-a numit Abu Mena („abu” înseamnă „părinte, sfânt”). Acest oraș avea să devină vestit în întreaga lume creștină, ca un loc de mângâiere, izbăvire, tămăduire, ocrotire și salvare. Va fi unul dintre cele mai căutate locuri ale creștinătății în perioadă secolelor V-VII (d. Hr.).

Mulțimi de oameni bolnavi veneau aici, din cele patru zări ale pământului, rugându-l pe Marele Mucenic să mijlocească pentru ei, pentru familiile lor și pentru prieteni și mulți își aflau rezolvarea problemelor cu care veniseră ... cu mijlocirea Sfântului Mina.

În semn de binecuvântare, ei duceau acasă de aici mici sticlute ceramice, umplute cu apa dintr-un izvor făcător de minuni sau cu ulei de la candela ce ardea lângă trupul Sfântului. Pe fiecare față, era reprezentat Sfântul Mina, purtând o tunică și având la picioare două cămile. De-a stânga și de-a dreapta capului era scris în limba greacă: "O AGIOS MENAS" (Sfântul Mina).

Aceste sticluc e au fost descoperite de către arheolog în diverse locuri, surprinzătoare prin r sp ndirea lor: Heidelberg - Germania, Milano - Italia, Dalmata - Iugoslavia, Marsilia - Fran a, Dengela - Sudan, Ierusalim -  ara Sf nt   i la Tomis (Constan a) - România.

La venirea arabilor în Egipt, o parte dintre ace tia au atacat ora ul  i biserica, acestea fiind distruse  i r m n nd în timp doar ruinele. Acum, în acel loc, se află o impresionantă m n stire, construită de răposatul pap  Kyrillos al VI-lea, conducătorul Bisericii Copte, unde odihnesc, spre ve nic  închinare, moa tele Sfântului Mare Mucenic Mina.

Informa ii de Valeriu R. Bob - sursa

<http://www.crestinortodox.ro/sfinți/sfântul-mare-mucenic-mina-făcătorul-minuni-122206.html>

MINUNILE MARELUI MUCENIC MINA

... săvârșite în zilele noastre, în România ...

1. Sfântul îi ajută și pe cei ce nu-l cunosc ... și apoi le devine prieten apropiat

În urmă cu șase ani, puțin înaintea zilei Sfântului Pantelimon... Dar asta nu avea importanță atunci, cum nimic nu prea avea importanță atunci, când singurul lucru important cu adevărat era în prag, cu mâna pe sonerie. Urma ziua nunții, într-o săptămână, și toate celelalte așteptau, mai mult sau mai puțin cumiți, la coadă. În timp, se formase o masă destul de pestriță, unde sfinții, noțiuni abstracte și prea puțin veridice pentru mine, erau amestecați într-un tot omogen cu orice altă îndeletnicire, lucru sau preocupare. Ținta era una singură și mult prea aproape ca tot restul să nu fie trecut în rezervă. Pe când fanfarele sunau amețitor și ritmul mă purta ușor, cineva se împiedică de cablu. Stop cadru. Bag mâna-n buzunar, nimic. Scotocesc în rucsac, nimic. Întorc casa pe dos, la fel, nimic. Nimicul mă pândea la fiecare căutare și tot el se ițea, zeflemitor, în locul prețiosului meu portofel. Nu, categoric nu salariul îl împodobește, nici nu ar fi avut cum, pipernicitul, și nici valoare sentimentală nu avea, altceva-l încununa pe el, prețiosul. Știau prea bine, și el și nimicul, că singur n-am să reușesc. Păi cum aș fi putut, eu fără mine, să apar în public și să pretind a mă unii cu o ființă bine definită sub toate privințele legale, eu, nelegitimul. Așadar, găsisem ceea ce căutasem asiduu, devenisem un nimic, mai precis, un nimeni. Eu, cel atât de preocupat, Importanța personificată, Mai marele zilei, într-o clipită, m-am aflat Fără de nume, cel puțin, printate, laminate și aranjate cu grijă în portofel. Probabil, sătule de atâta aroganță, cartea de identitate, permisul de conducere, cardul bancar, talonul mașinii și tot ce dădea prestață și rotunjime dragului meu portmoneu, împreună cu acesta, au ales să pice-n mâna dușmanului, calic poate, dar cel puțin fără

atâtea fumuri de artist. Da, urma să spun, sunt artist, artist vizual, sau plastic, nu-mi place cum sună plastic, totuși, nici vizual, oricum, viral sau nu, aiurite sunt toate de pe mine. Așa că nu mă plâng, ci urlu, strig cât pot, mă tăvălesc, mă văicăresc, sunt disperat. Se vede de pe lună, pe restul planetelor sunt indicatoare, care semnalizează luminos, intermitent, drama mea.

Sâmbătă dimineața am constatat lipsa lui, chiar înainte de Liturghie, la care vroiam să particip. Dar cum, așa, fără de mine, mi-era imposibil. După cum spuneam, precipitarea interioară își depășise albia și urma să afecteze pe toți cei întâlniți în aval, când, o cunoștință din biserică care intuiise primejdia ce avea să se abată asupra comunității, mi-a luat-o înainte: „Alex, te văd mâhnit, supărat, ce sa întâmplat? Păi asta-i tot? Ei trebuia, păi chiar te vei căsători, ai să vezi! Numai roagă-te Sfântului Mina, cum la cine?! La Sfântul Mina, n-ai auzit de el?! Acum fug și-ți aduc acatistul!”. Aca-cee? Oooff, viață boemă, îmbibată în toate stilurile rock, literatură de-a valma și cursuri de filozofie, hoinăreală-n latul lumii și de-a lungul lunei pline, nopți albite-n spuma berii de mare. Curmate abrupt de-un acatist. Poate nu chiar așa de brusc, oricum mai ceva ca iepurele de câmp m-am apropiat de biserică și doar frica să nu mai pățesc ce-am pățit mă ținea aproape. Încă nu eram cu totul domesticit și preferam să mășor ograda decât să stau prin Casă. Oricum, de aici până la super-mega-trăznita idee de-a citi un acatist de-a-ntregul era cale, nu șagă. Ce-aveam de pierdut, am pierdut, așa că, iată-mă-n poziție de drepți, chitit de-un paravan, silabisind primele versete. De acuma, plânsul mi s-a prefăcut în râs, iar vouă, râsul în plâns. Cu mult înainte de-a încheia într-o totală conformare habotnică, retrogradă și irațională al 13-lea codac de trei ori, m-am aflat răpit, în brațele Sfântului cu care tocmai făcusem cunoștință. Era o bucurie palpabilă, consistentă, care mă umplea. Mă împlinea și nu-mi păsa de acte, de planuri, de sine. Precum Moș Ion Roată, îmi ardea obrazul de atingerea lui Vodă. Să nu credeți că am plecat liniștit, asigurat că totul va fi bine. Altă mărturie vreau să dau, nebunește sună, ca orice iubire, dar nu îmi păsa dacă se rezolva sau nu.

Aram absorbit de acea întâlnire. Aflasem un prieten! Eram fericit cum numai o prietenie adevărată te poate face.

Dacă n-aș fi un romantic înrăit, m-aș fi oprit aici. Dar cum să vă lipsesc de bucuria de-a vă trezi Luni dimineața, alături de mine, acum șase ani, de glasul doamnei administratoare a departamentului Foto Video din cadrul Univ. de arte și Design unde lucrez, care mă întrebă retoric, victorioasă: „Alex, unde ți-e portofelul?! Da, așa sunt sfinții, nu te lasă sa te chinui mai mult decât îți este de folos.” Bineînțeles, coincidența, pentru cei care cred în așa ceva, a făcut ca portofelul meu să fie găsit în centru orașului de un domn binevoitor care l-a dus la secția de poliție din apropiere unde, iar coincidența, a făcut să lucreze soțul unei doamne de la noi din universitate și din nou coincidența (nu mai pot scrie cuvântul ăsta de multe ori) l-a pus de gardă tocmai atunci și, găsind fluturașul salarial al meu în portofel și rezistând șocului, n-a izbucnit în râs, iar apoi în plâns cum pătesc eu când îl primesc și-l privesc, ci l-a dus soției, iar soția, doamnei administratoare și iaca așa l-am primit viu și nemodificat. Am dat și dau slavă lui Dumnezeu, Maicii Domnului și sfinților pentru nețărmuita iubire ce-o au pentru noi.

Cât despre Sfântul Mina, multe aș mai avea de zis, dar mă rezum la una, deoarece, așa cum zice și Scriptura, nu mi-ar ajunge paginile să le înșir pe toate.

Într-o zi, băiatul nostru cel mare, pe atunci mic tare, doi ani jumate, pe care, din coincidență (ultima oară, promit), îl cheamă Mina, a rămas singur în apartament. Da, sunt de acord, parinții întârziați în adolescență, l-au lăsat singur spre învățătură de minte și-au coborât cu sora mai mică, pe atunci și mai mică, în fața blocului. Nu mult, doar atât cât copilașul să poată închide în urma lor ușa, cu țâmburușul. Țâmburușul, încă nu v-am zis, în pofida numelui, este atotputernic. Odată ce ai închis cu el ușa pe dinăuntru, pe dinafară nu o mai poți deschide. Cheia, tot în pofida numelui, este neputincioasă în deschiderea ușii și împotriva țâmburușului (un cuvânt cel puțin la fel de antipatic ca și coincidența, vă asigur). Doi ani jumate este vârsta perfectă pentru a face

lucruri pe care nu le mai poți desface. Așadar, după cum vă așteptați mai mult voi decât noi, tot spre învățătură, de data asta a noastră, a părinților, ușa a rămas închisă cu băiețelul plângând neputincios îndărătul ei. Nu știu cum aș putea să vă descriu mai expresiv situația, pentru că expresia, cea de groază, era cea care ne caracteriza cel mai fidel figura și comportamentul în acele clipe îngrozitor de lungi. Totul era grozav, ușa era groznic de solidă, fetița din brațe grozav de grea, o liniște îngrozitoare venea din spatele ușii, semn ca băiețelul a oboșit prea tare și poate adoarme, iar noi, înfiorător de neputincioși, închiși afară, într-o disperare cumplită, îngrozitoare. Ne-am rugat la Sfântul Mina cum am putut, printre strigăte, regrete și disperare, chiar și așa, ajutorul Sfântului n-a pregetat sa apară. Și nu doar ajutorul, ci chiar Sfântul în persoană, după cum veți vedea și după spusele copilașului nostru. Tocmai trecea pe acolo, un muncitor cunoscut nouă și care s-a oferit să ne ajute. Într-un mod cu totul senzațional, demn de un circ cu prestanță, muncitorul nostru a escaladat acrobatic blocul, de pe un balcon pe altul. Chiar dacă stăm la etajul doi, distanța dintre balconul nostru și asfalt este considerabilă. Odată ajuns pe balcon, a început să-l strige pe copilaș, neputând să-l vadă din cauza draperiei. Ideea muncitorului era că băiețelul să ridice de mânerul ușii de la balcon, o ușă de termopan, până în poziția în care ar fi putut fi deschisă din afară. Menționez că acest fapt, cu toată disperarea în care ne aflam, ni s-a părut de-a dreptul fantezist. Mânerul era doar pe dinăuntru ușii, în plus știam prea bine, eu și soția, cât de greu se deschide ușa de la balcon și cât de anevoios se manevrează clanța aceea. Cu totul neașteptat, copilașul a reușit, cu ajutorul unui om, de care nu i-a fost frică, citat din spusele lui, să ridice clanța până în poziția în care muncitorul a reușit să împingă ușa și să o deschidă. Omul despre care vorbea băiețelul nostru se afla înăuntru apartamentului și nu în afară, iar copilul nu l-a confundat cu Rareș, muncitorul de pe balcon, pe care-l cunoștea. Țin să repet faptul că, eu, un om matur și pe deplin funcțional fizic, încord jumate de biceps ca să pot ridica clanța respectivă. Un copil de doi ani jumate, fie el cel mai solid, ceea ce nu era cazul pentru copilul nostru care nu mănâcă

aproape nimic și arată ca un schelet ambulant, și epuizat de pe urma plânsului, să ridice aceea clanță era cu neputință. În plus, liniștea cu care ne-a întâmpinat copilașul dovedea, negru pe alb, că cineva trecuse pe acolo. Cineva care avea puterea să liniștească și pe cei mai mici dintre noi în cele mai grele situații.

Acestea sunt situații limită, în care Sfântul și-a făcut cumva simțită prezența într-un mod evident, aproape tangibil, dar de nenumărate ori, în nenumărate cazuri, în care mi-am pierdut răbdarea, încrederea, nădejdea, echilibrul, rațiunea, bunăcuviința, dreapta măsură, speranța și toate cele necesare vieții armonioase, Sfântul meu drag, nu și-a precupețit ajutorul. L-a dat din plin, boierește, clătinat și îndesat, fără a căta la vrednicia mea, ciobită, spartă și cârpită ca vai de lume.

Alexandru Rădulescu, Cluj, 2014

2. Îndemn pentru cei ce se vor ruga ... și alte întâmplări

Uneori mă gândesc cum se poate că o persoană, un om care a trăit în trecutul îndepărtat, sec III, a ajuns în prezentul nostru, în viață noastră, într-un mod atât de direct și de concret. Această este una dintre minunile pe care Mântuitorul prin Sfinții lui, o face neîncetat cu noi, anume, să evapore, să disloce bariera temporalității. Când învățăm la școală despre evenimente din jurul anului 1000 de exemplu, mi se păreau extrem de îngropate în negura vremii. Dar astăzi când citesc Evanghelia primului secol, când citesc despre Sfinți, indiferent de vremea în care au trăit, nu mai simt deloc acel canion imens de timp care m-ar putea despărți de evenimente și care m-ar putea împiedica să le cred. Credință că ei sunt acum, aici și activi în viață noastră este esențială ca să încep o mică și nevrednică rugăciune, chiar o rugăciune lipsită de încredere.

Încrederea în Sfântul Mina și în toți Sfinții am avut-o în mod aproape automat după convertirea mea. Odată ce L-am cunoscut pe Dumnezeu, nu m-

am mai îndoit de nimic: de minuni, de Sfinți, de Moaște, de Icoane, de Taine, de Îngeri. Dacă Dumnezeu este, și El este Atotputernic, atunci toate sunt adevărate și prin toate poate lucra în viața celui ce crede.

Dar această credință, ar fi rămas teoretică dacă nu ar fi îngăduit Dumnezeu încercări, mici pentru neputința mea, prin care să mă încerc pe mine însumi.

Prima mică încercare legată de Sfântul Mina:

Urma să mă căsătoresc. Viitorul meu soț își pierde portofelul cu tot conținutul, inclusiv buletinul. Ar fi urmat să amânăm căsătoria civilă și altele care depindeau de noul act al meu, cu noul nume. Dar, din mila Lui Dumnezeu, o voce prietenoasă i-a spus soțului: „Roagă-te Sfântului Mina!”. În urma acatistului, în două zile portofelul era recuperat.

A doua mică încercare :

La scurtă vreme după căsătorie, încă nevăzut, în pânțele era fiul nostru. Din lipsa de atenție, pierd toate actele medicale din timpul urmăririi sarcinii, inclusiv niște fotografii intra-uterine pe care le îndrăgeam. În imaturitatea mea, am plâns, de parcă aș fi pierdut totul. Dar uite că Sfântul Mina nu s-a necăjit că îl rog să mă ajute într-o problemă minoră. În timp ce mă rugăm, îmi imaginam ce minunat ar fi dacă cineva ar fi găsit dosarul în fața scării de bloc unde l-am lăsat, în urmă cu o săptămână și l-ar fi pus înăuntru pe cutiile poștale. Am ajuns în fața blocului. În câteva secunde, doamna de serviciu, care tocmai spăla în acea scară, îmi deschide și îmi dă dosarul așezat frumos pe cutiile poștale.

O întâmplare:

Ne gândeam ce nume să punem băiatului nostru care urma să ne întregească rostul vieții. Ne gândeam la Matei, acest nume frumos. Dar ezităm, ca și cum amândoi am avea un gând ascuns. Nu a fost așa de greu să ne ghicim gândul, anume că ne doream să fie Mina-Matei.

Altă întâmplare :

Un motiv de ceartă în mică noastră familie, adesea, era alegerea apartamentului în care locuim. De ce l-am ales așa repede? A fost o alegere

proastă ? Aceste întrebări și-au pierdut sensul când am aflat că noi locuim tocmai în Parohia Sfântul Mina. Într-adevăr, din toate parohiile, dintre toți Sfinții, am cumpărat un apartament fix în parohia Sfântului Mina. Cu adevărat Sfinții ne aleg pe noi și nu invers, acești frați ai noștri mai mari, care ne poartă de grijă. Ce mare pagubă pentru cei ce nu au un frate mai mare, mai înțelept, mai aproape de Dumnezeu, capabil să îl îndrume și pe cel mic pe cărarea îngustă!

O mare și continuă minune :

Meseria mea îmi impune lucru la calculator. Această mașină, pe care unii o numesc inteligență artificială, are un caracter capricios și inexplicabil uneori. Tatăl meu e informatician. El nu crede defel ce spun eu. Și totuși Sfântul Mina, Mântuitorul prin Sfinții lui, mi-a reparat calculatorul de nenumărate ori, făcând posibilă predarea materialelor celor ce le-au comandat. Acest birou insipid se transformă în colț de rugăciune disperată atunci când inteligența artificială o ia razna. Programul nu mă cunoaște, nu îi pasă de mine, de muncă mea, îmi spune intransigent și insensibil: „Error, this project is corrupted.” Dar acest minunat Sfânt, nu găsește doar obiectele fizice, ci și pe cele virtuale... a căror existență nici nu o pot demonstra. Odată i-am povestit tatălui meu cum am procedat pentru a recupera niște fișiere. Mi-a spus că el nu cunoaște metoda aceea și să îi arăt. În ziua când am vrut să îi arăt, acea opțiune pe care am folosit-o a fost de negăsit, nu am mai putut să refac traseul, pur și simplu nu mai găseam acea comandă pe care tocmai am folosit-o la recuperarea datelor. De ce mă mir? Oare Dumnezeu, care a făcut cerul și pământul, nu poate face o opțiune într-un meniu, pentru un om care se roagă acestui minunat Sfânt?

Un îndemn pentru cei ce se vor ruga :

Nu luați în seamă necredința ce o avem la rugăciune, nu contează. Efortul și disponibilitatea noastră de a face acest lucru, de a citi un acatist, o rugăciune, de a ne strădui să ne concentrăm la acea lectură/rugăciune e în sine o minune, o mare minune, având în vedere că nimic din lumea aceasta, din educația noastră, din serviciul nostru, din cursul acestei lumi nu ne spune că ar

fi o utilizare inteligentă a timpului. Faptul că facem abstracție de lume și citim ceva nelumesc e o adevărată minune, fără să ne mai gândim și la eventuala rezolvare a problemei, care se va împlini cu siguranță, dar uneori se împlinește cum noi nu ne așteptăm, dându-ne impresia că nu am fost ascultați. Dar eu cred că Dumnezeu ascultă orice rugăciune, orice gând al omului către Dumnezeu e luat în seamă, chiar și cele mai neînsemnate.

Cristina Rădulescu, Cluj, 2014

3. Cum am devenit interesată de Sfântul Mina

De Sfântul Mina am auzit de la mai multă lume, dar la început nu am simțit deloc nevoia să îi cer ajutorul în vreo problemă...

Mama mea cred că a început prima dată să ceară ajutorul Sfântului Mina să o ajute să găsească niște foarfece pierdute, foarte prețioase pentru ea, și a primit grabnic ajutor și bucurie! Pentru ea a fost o adevărată minune, ceea ce și era într-adevăr! Așa că am devenit puțin mai “interesată” dacă se poate spune așa, despre acest Sfânt.

A venit luna noiembrie și, știind de prăznuirea lui, am purces să îi citesc viața. Am aflat de marea minune a învierii unui om, ceea ce m-a impresionat atât de mult, încât am decis să public în ziua prăznuirii sfântului această minune a lui pe rețeaua Facebook. În lista mea de prieteni se află mulți oameni care nu au nici un interes față de Biserica, față de Dumnezeu. Așa că unul dintre ei a început să posteze comentarii la minunea postată de mine, tot felul de comentarii negative, din care îmi amintesc ceva de genul (parafrzez) „Asta e un alt Iisus care merge pe mare?”, “Nu am nevoie de super-eroi în viața mea!”, “Lucrurile astea sunt pentru proști!” etc. ... Eu i-am răspuns politicos la comentariile lui, cu argumente. Dumnezeu ne cheamă pe toți la sfințenie. Bineînțeles că orice am scris a rămas doar scris, fără să fie priceput. Așa că,

după o vreme, la sfatul unei prietene, am șters toate comentariile de la acea postare că să nu se smintească altă lume de ce s-a scris acolo.

Am fost tare mâhnită cum sfinții și lucrarea lui Dumnezeu este batjocorită, dar nu aveam ce face, m-am rugat să îl lumineze Dumnezeu și pe acel om, să îl cunoască pe Hristos.

Mai târziu, după destul de multă vreme de la acest eveniment, soțul meu și-a pierdut portofelul într-un cartier din Cluj. Când și-a dat seama de pierderea lui, a parcurs drumul pe unde știa că a umblat, dar nu i-a dat de urmă, așa că ne-am gândit cu tristețe că vor trebui refăcute toate actele care erau acolo... Totuși, știind de faptul că am luat apărarea Sfântului Mina pe Facebook și nu numai lui, ci și a întregii Biserici, m-am gândit că poate pentru acest mic lucru, sfântul nu mă va trece cu vederea și îmi va asculta rugăciunea de a afla portmoneul soțului. Am citit acatistul și am așteptat, deși ne pregăteam între timp cu dosarul pentru actele ce trebuiau reîntocmite. Dar, a doua zi, am avut marea bucurie să auzim de la socrii noștri că a bătut la ușa lor cineva care a returnat portmoneul cu toate actele aflate în el. Acest om a fost răsplătit de socri, care au fost foarte bucuroși. Soțul avea adresa buletinului pe apartamentul socrilor și așa a ajuns portmoneul acasă, pentru care am avut mare bucurie! :)

Mai târziu mi-am pierdut și eu portmoneul! Eram pe vreme aceea în concediul de îngrijire a copilului, așa că mă deplasam doar pe jos, cu căruciorul. Nu după mult timp de la pierdere, mi-am dat seama de acest lucru și, deși am căutat peste tot pe unde am umblat, el nu se găsea niciunde... Am întrebat supărată lumea de pe stradă, dar nimic... Am spus tuturor cunoscuților că voi recompensa returnarea lui cu 100 de lei. Din nou am apelat la Sfântul Mina, care este un grabnic ajutor, citind imediat acatistul! Chiar în aceeași după-masă am fost la un magazin din zona să cumpăr ceva de mâncare, când vânzătoarea îmi spune că un domn a fost acolo, spunând că a găsit un portmoneu, că a fost la adresa mea și nu a găsit pe nimeni acasă și, când mă va întâlni vânzătoarea, să mă anunțe, să îmi dea numărul dânsului de telefon

pentru ca să vorbim, să îmi returneze portmoneul! Ce altă mare bucurie!!! Am sunat pe acel domn cu care m-am întâlnit și căruia i-am dat 100 de lei, așa cum am promis, deși multă lume spunea să nu cheltui în acest fel acești bani...

Sfântul Mina m-a ajutat de asemenea și pentru aflarea altor obiecte pierdute prin casă, dar și atunci când m-am rugat pentru ajutor pentru vecinii mei.

Acum spun periodic acatistul Sfântului Mina și am mare nădejde în ajutorul lui, cu atât mai mult cu cât prin lucrarea Sfântului am și primit o icoană mare cu el, pe care o țin în dormitor.

Slavă lui Dumnezeu pentru sfinții Lui!

Alexandra Birtar, 28 octombrie 2014, Cluj

4. Întărirea în credință a fiului meu de 5 ani

Sfântul Mina a răspuns grabnic în mai multe rânduri la rugăciunile noastre, în unele situații pe care am putea să le numim banale. Din păcate am uitat exact în acest caz minunile întâmplare, dar sper să nu îi uit și ajutorul.

Una dintre minuni, însă, mi-a rămas în memorie. Eram cu băiatul meu cel mare afară pe un câmp și ne jucam cu mingea, seara. La un moment dat, am dat un șut mingii și ea a căzut într-un mic pârâu, dar într-o zonă împânzită de vegetație și stufăriș. Am încercat amândoi, cred că mai bine de 30 de minute, să găsim mingea, însă fără succes, și soarele apusese deja de ceva vreme. Abia dacă mai vedeam ceva. Și atunci mi-am amintit de Sfântul Mina și l-am rugat să ne ajute, dar având și gândul ca să îi întărească în acest fel credința băiatului nostru, de 5 ani pe atunci. Deci m-am rugat și apoi i-am zis și lui de Sfântul Mina și cum ne ajută el, și apoi am zis: „Hai să căutăm încă o dată!”, deși era aproape beznă. Apoi am mers în stufăriș din nou, în același loc în care probabil că mai fusesem să caut de câteva ori, și surpriză, am găsit mingea!

S-a bucurat mult băiatul meu de minge, dar cât m-am bucurat eu că a văzut și el cu ochii lui minunea, și că sfinții cu adevărat ne ajută pe noi!

Alexandru Țața, noiembrie 2014, Cluj

5. "Doctorul " nostru în materie de pierderi

Sfântul Mare Mucenic Mina este un grabnic ajutor, mare sfânt al Lui Dumnezeu. L-am cunoscut din poveștile pline de must duhovnicesc al unei bune prietene din Brașov. Ea îl are la mare cinste și îl "exploatează" nemărginit, iar noi ne-am molipsit de încrederea ei și bolnavi am rămas. E "doctorul nostru" în materie de pierderi, conflicte și, în general, în evenimentele fără rezolvare...

Am pierdut o geacă de ploaie și vânt. Am împrumutat-o cuiva, femeia mi-o fi dat-o ori ba, nu știu, cert e că am căutat-o și n-am mai găsit-o. După o săptămână, am trecut prin locul împrumutului și nu era, am zis Acatistul Sfântului Mina ca vai de el în mașină, iar în strană era geaca... împăturită cum o fac eu.

Apoi, copilul nostru a participat la o priveghere, a luat geaca soțului și a uitat-o acolo, am căutat-o și dispăruse, zi de hram la Timișul de Sus. După o săptămână și un acatist, am găsit-o.

Mama a murit de trei luni de cancer. L-a iubit mult pe Sfântul Mina. Pentru ea a lucrat așa: într-o dimineață era tare necăjită și conducea mașina în București. Într-o intersecție nu a respectat un stop și a intrat fără să se asigure. A lovit o mașină rău și o alta mai puțin rău. Mama era necăjită pentru că avea de plată încă trei ani la bancă pentru mașina pe care o conducea, iar în familie erau certuri din cauza banilor. S-a rugat Sfântului Mina. Acum mașina era distrusă, dauna totală, cealaltă la fel, iar ea era bolnavă, se întorcea de la Fundeni. A scos banii de la asigurări, dintr-o eroare i-au intrat ei în cont și a putut repara mașina la un service neautorizat Dacia, dar bun, iar cu restul a

achitat mașina la bancă. La sfârșitul evenimentului avea mașina achitată și funcțională.

Mulțumesc Domnului că ni l-a făcut cunoscut și nouă și îi mulțumim Sfântului Mina pentru că nu obosește în a ne ajuta!

Dorina Orădan, octombrie 2014, Brașov

6. Telefonul pierdut și mobila nouă

Prima dată când m-am văzut nevoită să apelez la ajutorul Sfântului a fost acum un an, când nu îmi mai găseam telefonul. Crezusem că îmi fusese furat, dar fiindcă atunci când formam numărul nu părea că era închis și suna, o zi întreagă l-am căutat peste tot și am fost inclusiv la poliția din campus ca să îl declar furat. Spre seară, am citit acatistul sfântului și am mers la Vecernie. Ajungând acasă, deja se înserase și soțul mi-a zis ca să încerc să sun iar, că poate e în casă și va lumina...și minunevedem o lumină...telefonul fusese dat pe silențios și a căzut într-un colț unde nu ne-am fi imaginat să îl căutăm...după ce se descărca era cu atât mai greu să îl găsim.

A doua oară a fost o situație puțin mai complicată. Noi ne mutasem în iunie 2012 în apartament, dar nu aveam mobilă. Fiind însărcinată în aprilie 2013, o mătușa s-a oferit să ne dea niște bani pentru a ne face mobilă în dormitor, pentru că nu aveam decât saltea și restul era în saci și cutii. Mobila de bucătărie o făcusem cu un tâmplar pe care îl cunoșteam și am zis să apelăm tot la el. I-a fost dat un avans care era de 2.000 de lei, urmând să ne aducă mobila în o săptămână, două...dar, spre surprinderea noastră, ne-a tot amânat din aprilie până în iunie, când i-am spus că urma să nasc și nu mai puteam aștepta...problema era că nu puteam să îi facem nimic...doar vorbeam la telefon cu el și am mers o dată la el la servicii, dar juridic nu aveam nici o dovadă...ne bazasem că e de încredere...nu vroiam să îi fac probleme, dar când nu am mai avut răbdare să aștept și mă gândeam să merg la soția lui, o prietenă mi-a amintit să citesc acatistul sfântului

Mina...după o zi a venit și a făcut angajament scris că aduce banii într-o săptămână ... între timp am apelat la alt tâmplar, care ne-a rezolvat mobila în câteva zile și, la momentul montării, i-am dat aceluia banii recuperați de la primul tâmplar..

De multe ori simt că nu îi cinstesc cum trebuie pe sfinții lui Dumnezeu și că ei ne răspund, totuși, la cererimăcar atât suntem datori.....să mărturisim ajutorul lor.

Andreea Jurje, 20 decembrie 2013, Cluj

7. Oare pe mine mă poate ajuta Sfântul Mina?

Anul trecut m-a ajutat Bunul Dumnezeu și Sfântul Mina să ajung la București la moaștele sale, m-am rugat la el și m-am gândit că, dacă o să am vreodată probleme cu vreo pagubă, sigur o să mă ajute.

Totuși, după un timp, văzând mărturiile altora despre ajutorul sfântului Mina, am început să mă întreb dacă mi s-ar întâmpla chiar mie să-mi pierd portofelul (de exemplu) oare și pe mine mă va ajuta Sfântul așa cum am auzit?

În 17 decembrie 2013, am avut programare la dentist și am trecut pe acasă să-mi iau și niște radiografii și, surpriză, constat că n-am portofelul (în care aveam o poză tocmai cu Sfântul Mina). Mi-am luat acatistul Sfântului și pe troleu, pe drum înspre serviciu (între timp am amânat programarea) am citit acatistul cu oarecare curiozitate să văd ce se întâmplă...(deși știu că și alți sfinți m-au ajutat) totuși mi s-a părut culmea să mi se întâmple tocmai atunci, mai ales că în ultimii 8 ani (de când am poza Părintelui Arsenie acolo) nu mi s-a întâmplat să-l pierd. Chiar când am ajuns, am terminat și acatistul și când am intrat am găsit portofelul într-un sertar. Mulțumesc Sfântului Mina!

Acum m-am lămurit: și pe mine m-a ajutat Sfântul! Îmi pare rău că am avut îndoieli.

Ionela Vădan, decembrie 2013, Cluj

8. Capacul de la rezervor

Ne-am pierdut capacul de la rezervorul de benzină, am zis acatistul Sfântului Mina. A doua zi când veneam acasă de la Liturghia de duminică, am observat ceva pe marginea străzii care mi-a atras atenția, i-am zis soțului să oprească repede, era chiar capacul de la rezervorul mașinii noastre, Sfântul Mina ni l-a arătat sau chiar ni l-a pus în cale.

Gabriela Pârvu, octombrie 2014, Cluj

9. Geanta primită înapoi

Sunt Mihașta Emanuela și vreau să vă povestesc o întâmplare cu Sfântul Mucenic Mina, care este și ocrotitorul bisericuței mele din Arad, unde slujește fratele Părintelui Ciprian, Părintele Ștefan. S-a întâmplat ca odată, după o Sfântă Liturghie, să constat că mi-a fost furată poșeta, cu telefon, acte ș.a.m.d. Și pe la noi umblă hoți...și eu am fost cam neglijentă...nu e de mirare că s-a întâmplat asta. O prietenă, care a aflat acest lucru, i-a spus Părintelui, iar dânsul mi-a spus să mă duc acasă și să spun de 2 ori acatistul Sf. Mina, după cum am și făcut... Am spus o dată, am început și a doua oară și, când eram pe la mijocul acatistului, a bătut cineva la ușa... era un om care mi-a adus poșeta cu tot ce aveam în ea, mai puțin telefonul pe care oricum îl aveam în plus, pentru că mai aveam unul. Această "întâmplare" m-a făcut să îmi dau seama că sfinții sunt real alături de noi și că ne ajută, chiar și în lucruri materiale, numai să le cerem ajutorul.

Emanuela Mihașta, octombrie 2014, Arad

10. Incredibil !

Știam de când eram mică de ajutorul pe care îl dă Sfântul Mucenic Mina, mai ales în găsierea lucrurilor pierdute. Auzisem mai multe relatări despre asta, dar nu m-a impresionat în mod deosebit lucrarea lui, până când nu am fost eu însămi martoră și până când nu mi s-a întâmplat chiar mie. Când ești în miezul problemei, ai atenția sporită.

În întâmplarea la care am fost martoră, mă aflam la întoarcerea dintr-un pelerinaj din Grecia. Trebuia să trecem granița și să ne întoarcem în țară, când o doamna a anunțat că nu-și găsește geanta, deci inclusiv buletinul. Cel mai probabil și-o pierduse în Tesalonic. Asta însemna că ori o lăsam pe ea în Grecia, ori rămâneam cu toții, neamuzantă niciuna dintre situații. După ce tot autocarul a fost întors pe dos, s-a hotărât să se facă acatistul Sfântului Mina. L-am zis mai mulți, dar în timpul acesta mie nu îmi venea să cred că se mai poate face ceva. Adică situația era cam fără soluții: dacă și-a pierdut geanta în oraș, cum să o readucă Sfântul Mina la noi în autocar? Doar nu putea să vină geanta plutind și noi să o vedem pe fereastră, zburând pe lângă autocarul care mergea. Însă, contrar așteptărilor mele, imediat după ce au terminat toți acatistul, doamna anunță mirat, că și-a găsit buletinul în buzunarul unui alt bagaj. Pentru mine a fost uimitor, dar și pentru dânsa. Am rămas cu o impresie exprimată în cuvântul: incredibil!

Ajutorul pe care l-am primit eu, prin rugăciunile Sfântului Mina și a altor sfinți, a fost tot în timpul unui pelerinaj, cel organizat primăvară, la icoana Maicii Domnului de la Nicula când se merge pe jos, de la Iclod. De la Cluj la Iclod am luat trenul și, punându-mi telefonul în buzunarul de la haină, mi-a căzut în tren. Am observat acest lucru în apropiere de Gherla. M-am supărat puțin și nu eram sigură dacă îl pierdusem în tren sau pe șosea, în timp ce mergeam. O prietenă, colega mea de apartament, îmi spunea foarte simplu și liniștit că am să-l găsesc. Am încercat să mă agăț la început de credința ei și așteptam să anunțe alții din spatele nostru că s-a găsit. Dar nu apărea nimeni și,

după primul popas în care nimeni nu se agita cu niciun anunț de lucruri pierdute, mi-am luat gândul de a-l mai găsi. Mi-am anunțat familia care, în parte, s-a necăjit de situație, în parte, s-a înfuriat pe mine că sunt neglijentă. Mama și sora mea s-au rugat totuși Sfântului Mina și Sfântului Porfirie, pe care îl îndrăgesc. După ce am ajuns la mănăstire, deși era logic un caz clasat, am îndrăznit să mă rog Maicii Domnului și Sfântului Mina să îl găsească, dar era o luptă în mintea mea între logică și credință. În plus, mi se părea că e o lucrare a lui Dumnezeu prin care trebuia să învăț să fiu mai responsabilă. La întoarcere am luat din nou trenul din Gherla de data aceasta, spre Cluj. Sosind trenul, am aflat că sunt rezervate pentru noi aceleași vagoane, ca la sosire. Am urcat într-un vagon și am început să îl caut prin compartimente. Îmi era greu să-mi imaginez că îl pot găsi tocmai în trenurile C.F.R.. După cum mă așteptam, nici nu l-am găsit. M-am așezat liniștită într-un compartiment, cu o prietenă. Aceasta a venit cu ideea să sune. Eu am zis, în glumă, că poate răspunde colega mea de apartament, care era așa sigură că am să-l găsească. Am rămas amândouă fără cuvinte, când așa a și fost. Ea urcase într-un alt vagon și îl găsisese pe banchetă. Am fost așa bucurioasă, dar era o bucurie amestecată și cu uimire și cu rușine pentru că mă rugasem îndoielnic. Nu găseam cuvinte să mulțumesc Sfântului Mina și Maicii Domnului. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Lucia Trifan, octombrie 2014, Cluj

11. Cheile tatălui meu, mult căutate

Tata și-a pierdut cheile de la mașină. Avea un breloc mare care ar fi ieșit în evidență. Le-a căutat prin casă, nimic, le-a căutat în curtea blocului, nimic, din beci a scos jucăriile copiilor și s-a uitat pe sub ele, tot nimic. Vecinii nu știau nimic.

Am început să zicem Acatistul Sfântului Mina, căci tata era foarte supărat că nu le găsește, mai ales că refacerea lor l-ar fi costat mult. I-am spus și fetiței mele să se roage la Sfântul Mina să-și găsească bunu' cheile.

Acuma nu pot să zic că ne-am rugat mult în cele 3 săptămâni în care nu le-am găsit. Deja începusem să mă gândesc că nu le găsim din cauză că nu prea am insistat în rugăciune, dar pe când mă gândeam eu așa, ce să vezi? Vine tata fericit că și-a găsit cheile în beciul pe care îl mai răscolise, sub o mașinuță pe care zicea că a luat-o de acolo și altă dată ca să se uite sub ea. Eu cred că Sfântul Mina a așezat-o acolo. Așa că îi mulțumim Sfântului că ne-a ajutat.

Și, ca să facem o glumă, i-am spus la bunu' că îi e dator fetiței noastre cu banii cu care trebuia să-și plătească noua cheie, căci pentru rugăciunile ei la Sfântul Mina și le-a găsit. :)

Eu, când îmi pierd ceva, repede, repede îl rog pe Sfântul Mina să ne ajute. Dar nu numai pentru găsirea de lucruri, ci și când ne pierdem sănătatea, că și aceea tot pierdere este :).

Mulțumim Sfinte Mina!

Oana Mureșan, octombrie 2014, Cluj

12. Ajutorul sfântului Mina ca să nu mă lipesc de lucruri materiale

Sfântul Mina a fost mereu grabnic ajutător în cererile mele/noastre, iar în cele, să zic așa, materiale se observă cel mai bine, vreau să spun că sunt convinsă că Sfântul mă/ ne ajută nu doar în găsirea unor lucruri pierdute, dar și în cele ce țin de natură sufletească sau a unor împrejurări. Am să povestesc despre cum am găsit un lucru mic, un desfăcător de sticle pe care l-am pierdut și îmi trebuia foarte mult în munca mea. Menționez că era și un desfăcător primit, care era foarte bun calitativ la momentul acela (după s-a mai stricat) și, într-un cuvânt, țineam mult la el, că mă ajutam de el zilnic și nici nu vroiam să mai chetuiască alți bani. L-am rugat pe Sfântul Mina să îl găsească și îi spuneam că el, care ajută la lucruri pierdute, să mă ajute și pe mine, că am nevoie de el. Și așa a trecut o zi, l-am căutat peste tot unde credeam, gândul îmi era la Sfântul Mina, că sigur ajută, dar a trecut și a doua zi și tot nu îl găseam. Am întrebat și prieteni și colegi dacă l-au văzut; ei ...nimic!

Chiar mă gândeam că l-a găsit cineva și mi l-a luat, însă mai aveam speranța că poate, poate Sfântul mă ajută și pe mine. Doar acum însă începeam să îmi dau seama și de un alt aspect după atâta așteptare fără răspuns de la Sfântul, și anume că prea mă alipisem de un lucru material. Poate din consolare, dar poate și că un lucru constructiv îmi spuneam că Dumnezeu nu vrea să ne alipim de lucruri materiale, ci de cele spirituale, să nu ajungem să ținem la câte un obiect prea mult. În ziua în care acest gând mi-a venit în minte, de a nu mă atașa de lucruri materiale, am găsit și desfăcătorul meu de sticle.

Eu cred că de această dată, Sfântul Mina a vrut să îmi transmită și acest mesaj prin întâmplarea descrisă, pentru că aș vrea să subliniez că au fost și alte împrejurări când am mai pierdut un lucru sau altul prin casă, și nu numai, și îi spuneam Sfântului Mina (fără rugăciuni citite, doar așa, ca un dialog cu Sfântul) și găseam de îndată lucrul pierdut și astfel mi se confirma, ceea ce mi se spusese despre Sfântul Mina, că ajută mai ales în găsirea lucrurilor pierdute, foarte repede.

Ei bine, cred că Sfântul, de data aceasta, a vrut să înțeleg mai mult, și ceva constructiv, de a nu ne alipi de lucruri, oricare ar fi motivul (financiar, sufletesc sau ambele).

Daniela Copăcel, octombrie 2014, Brașov

13. Fetița nu era de găsit ...

Într-adevăr, Sfântul Mare Mc. Mina e grabnic ajutător, foarte grabnic... Pe mine m-a ajutat în două momente de grea încercare.

Prima dată, eram la mare, soțul meu a mers cu fetița cea mică pe malul mării, iar eu am rămas cu cea mare să-i cumpăr ceva de mâncare și ne-am mai uitat la magazinele din centrul stațiunii. La un moment dat, eram într-un astfel de magazin (fără uși) și, pentru câteva secunde, mi-am ridicat privirea spre a

mă uita la niște baticuri pentru copii și am întreat-o ceva pe vânzătoare, timp în care fetița se uita la alte lucruri. Când m-am întors, nu mai era în locul în care știam că a fost. M-am uitat în jur și nu era... Am ieșit în stradă, lume multă, gălăgie, dar ea nu era... Totul s-a blocat pentru mine, nu mai auzeam nimic, nu știam ce să fac, eram într-o intersecție cu mai multe străzi. Am început să mă rog Maicii Domnului și Sfântului Mina, așa cum nu m-am rugat niciodată până atunci. Și în liniștea aceea din mintea mea, singurul gând care mi-a venit a fost să o iau pe străduța ce mergea spre mare. Am pornit ca teleghidată și, la al doilea magazin, pe scări, era fetița mea care plângea, alături de vânzătoare, o domnișoară care a văzut-o plângând și a ținut-o acolo, să nu se piardă. I-am mulțumit, am luat-o în brațe și am mers pe malul mării, mulțumind neîncetat și în gând...

Iar a doua oară, istoria s-a repetat, de data aceasta cu fetița cea mică, ce s-a rătăcit într-un supermarket, în câteva clipe de neatenție din partea noastră, în mai puțin de un minut. Am căutat-o zadarnic printre rafturi și, tot așa, după o rugăciune către Sfântul Mina, mi-a venit în gând să merg la intrarea în magazin. Era acolo, lângă cărucioare, tot alături de o domnișoară care o văzuse singură și o întreba unde-i sunt părinții...

De atunci, nu încetez a-i mulțumi lui Dumnezeu, Maicii Sfinte și Sfântului Mare Mucenic Mina pentru ajutorul grabnic! Slavă Ție, Doamne, pentru toate!

Laura Albu, octombrie 2014, Cluj

14. Tatăl meu trăiește datorită Sfântului Mina!

Tatăl meu a fost operat în octombrie 2012 de hernie ombilicală, la spitalul din Lupeni. La câteva zile după operație i s-a făcut foarte rău, vomita sânge, medicii l-au reoperat de urgență. După cea de-a doua operație, tata nu și mai revenea: se trezise din anestezie, dar nu era lucid, i se deschideau cusăturile, l-au prins cu niște inele că să stea cât de cât închis. Medicii din

Lupeni nu recunoșteau că era vina lor că nu-și revine (sau nu știau), tot dădeau vina pe tata, că ar fi mâncat el nu știu ce și de aceea i s-a făcut rău. Trebuia transferat la un spital dintr-un oraș mare, cu mai multe resurse și cu medici mai pricepuți. Numai că tata nu era lucid și nu putea să ia decizia de transfer. Eu și mama trebuia să luăm decizia, iar mama nu vroia să-l transferăm. Mama are o aversiune față de orașele mari, are impresia că medicii sunt la fel de buni peste tot, avea încredere în cei din Lupeni, și credea că transferul e inutil, că oricum va muri, dar “măcar să moară liniștit, acasă, nu pe drumuri sau în locuri străine”. Au fost zile îngrozitoare, cu multe certuri, amenințări, am tot încercat să-mi fac dreptate: am fost la directorul medical, am mers cu un avocat la medici și la mama, fără nici un folos. S-au speriat puțin, dar atât. Iar tata se simțea tot mai rău în fiecare zi.

În tot timpul acesta m-am rugat mult Sfântului Mina, pentru că el e apărătorul dreptății. „Sfinte Mina, știu că tata nu a ținut aproape de Biserică și de Sfintele Taine, dar e un mare iubitor de adevăr, de dreptate. Mereu a ținut să li se facă dreptate tuturor cunoscuților lui și toată viața și-a dus-o apărând adevărul și urând minciuna. Așa m-a crescut și pe mine, învățându-mă să fiu dreaptă mereu. Măcar prin această, Sfinte, măcar prin iubirea de adevăr, apropie-te, te rog, de tata și fă-i dreptate! Că nu se poate să lași să moară un om drept, așa neputincios, călcat în picioare de niște fiare mincinoase și neștiutoare!”

La o săptămână după cea de-a doua operație, tata și-a recăpătat luciditatea. Lucru straniu pentru toți, pentru că starea lui fizică se tot agrava. Tata era iar serios, puternic în vorbă, demn, hotărât, și, fără să stea pe gânduri, a semnat decizia de transfer. Pe undeva între Lupeni și Cluj, a devenit iar incoerent. Atât l-a ținut Sfântul Mina, până a semnat și a plecat. La Cluj, domnul doctor Radu Seicean l-a operat de 6 ori, cam din 2 în 2 zile, ca să repare ce stricaseră medicii din Lupeni. Abia după ultima operație tată a redevenit lucid.

Tatăl meu trăiește, e în toate facultățile mintale și acum trăiește cu frică și dragoste de Dumnezeu, datorită Sfântului Mina!

Maria Morar, 29 octombrie 2014, Cluj

15. Oare eu nu am nedreptăți pe nimeni, precum creștinul din minunile Sfântului ?

Credeți-mă, va spun cu convingere că Sfântul Mucenic Mina are un mare dar de la Dumnezeu: acela de a afla lucrurile pierdute. La prima vedere poate nu vi se pare ceva fantastic, dar cât de disperați suntem și necăjiți când ne pierdem un telefon, o cheie, un buletin. Doar cine a pățit una că acestea știe cât este de bine să ai un “găsit”, iar darul acesta al Sfântului Mina e foarte-foarte mare.

S-a întâmplat să-mi pierd buletinul și, după ce am citit acatistul Sfântului Mina, l-am găsit unde nu m-aș fi așteptat, într-un dulap sub unele lucruri; am pierdut chei, pașaport, am pierdut certificatul de căsătorie (chiar când aveam mai mare nevoie de el ca să închei un contract de vânzare-cumpărare), mi-am pierdut altă dată acte și, după de am citit acatistul, imediat mi s-au înapoiat, poate că nu după o zi, după două sau trei, dar Sfântul nu s-a lăsat așteptat.

În cele ce urmează, doar una din aceste întâmplări greu de crezut. De data aceasta, mi-am pierdut întreg portofelul cu tot ce aveam în el: buletin, carte de credit, bani (1 milion lei vechi) acte PFA, carnet de șofer etc. Am citit acatistul Sfântului și am știut că-l voi găsi în una, două, maxim trei zile, fiindcă Sfântul NICIODATĂ nu întârzie. L-am căutat prin casă pe sub pat, m-am gândit că s-au jucat copiii cu el, prin dulapuri, pe la serviciu, prin mașină, dar nu l-am găsit. Știam totuși că Sfântul o să mi-l arate. Am zis că, dacă în trei zile nu mi l-a arătat, ceva s-a întâmplat, nu a dispărut pur și simplu, ci a fost luat sau furat de cineva. La ultima citire a Acatistului, ceva mi-a atras atenția și mi-a rămas în minte: întâmplarea cu evreul și creștinul: creștinul a nedreptățit pe evreu cu

bani și s-a jurat în Biserica lui Dumnezeu că n-a luat nimic. Am citit acest pasaj și m-a impresionat, pentru că nu m-am așteptat la o faptă ca aceasta din partea creștinului. Și atunci m-am gândit « Ce fapta oribilă a făcut creștinul! ». Dar mi-am revenit apoi : și eu mă proclam creștin. Oare n-am făcut și eu la fel? N-am nedreptățit pe cineva și de aceea am pierdut portofelul?

Și atunci mi-am amintit că și eu am nedreptățit pe cineva cu 1 milion și 7 sute de mii de lei vechi. Să vedeți cum s-a întâmplat. Am luat 1.700.000 de la o persoană, bani care nu mi se cuveneau, și pe care ar fi trebuit să-i înapoiez. Din cauza că nu mai puteam să dau banii înapoi persoanei respective, fiindcă nu aveam cum, l-am întrebat pe duhovnicul meu cum aș putea să-mi repar greșala .Și atunci părintele duhovnic Ciprian Negreanu m-a sfătuit să-i dau la o familie nevoiașă care are nevoie de acești bani sau la cineva din familia mea mai sărac care are nevoie de bani (fie să-și pună o proteză dentară, ori să-și cumpere ochelari, fie că au datorii la bancă, fie că trebuie să plătească ceva și nu au bani). Greșeala mea a fost că am oprit totuși banii aceia pentru mine și nu i-am dat nimănui. Am zis că mă bucur de ei și poate că-i înapoiez altă dată. M-am gândit, deci, să țin banii și să las pe altă dată această facere de bine.

Astfel că, în acel moment al citirii Acatistului, mi s-a luminat gândul și mi-am spus că asta am greșit! Mi-am adus aminte ce am pățimit și “așa îmi trebuie” dacă am nedreptățit pe cineva. După ce am dat cei 1.700.000 lei vechi la un nevăzător, la câteva zile (trecuseră 3 săptămâni de când am pierdut portofelul) am primit un telefon de la o asistentă șefă de la Spitalul de Psihiatrie, spunându-mi că găsiseră într-un WC portofelul meu (în rezervorul de sus cu apă, care făcea un zgomot neobișnuit). Vă dați seama ce bucurie era pe capul meu, când, fiind la servicii, mă sună cineva și-mi spune că mi-a găsit portofelul. Și nu m-a sunat oricine, ci chiar asistentă șefă de la Psihiatrie. Nu se aștepta nimeni să găsească un portofel într-un WC. Am mers repede-repede cu mașina la Psihiatrie și, după ce am primit portofelul, am fost condus în WC-ul respectiv, arătându-mi rezervorul cu apă unde fusese aruncat, împreună cu toate actele mele. Evident erau toate actele ude, dar buletinul, fiind din

plastic, a fost intact. Aveam toate documentele la locul lor, doar banii (1 milion de lei vechi) lipseau din portofel. Am uscat toate actele pe calorifer și le-am putut folosi în continuare.

Probabil că cel care mi-a luat portofelul era un hoțisor de talie mică, care a luat doar banii și restul actelor le-a lăsat neavând nevoie de ele. Poate că era unul din cei care se internează des la Psihiatrie, un om al străzii. Mi-am amintit că într-o zi lăsasem ușa de la mașină neînchisă cu cheia, în timp ce coboram pentru 5 minute pe strada Lulu Maniu că să-mi las copiii la grădiniță, iar o persoană se uită insistent la mașina mea. Nu am continuat cercetările. Vina era în totalitate a mea. Nu vroiam să fac necazuri nimănui.

M-am bucurat mai ales de acte, fiindcă mi-ar fi fost foarte greu să-mi refac buletinul (anunț în Monitorul Oficial, mers la Poliție etc.) și carnetul de șofer etc. Am condus ca un inconștient timp de 3 săptămâni, fără ca să am asupra mea carnetul de șofer. Iar, ca să-i mulțumesc Sfântului pentru portofel, am scris aceste rânduri.

Gabriel Cismaru, medic cardiolog, Cluj

16. Două doamne aflate în nevoie

Într-o zi, doi tineri de la Casa Copilului au sunat la ușă, cerând bani. Pentru că încă nu primisem pensia, nu avem bani în casă, dar le-am oferit ceva de mâncare. La plecare, mi s-a părut că au cam zăbovit în hol, dar, știind că nu am nimic de valoare acolo, nu am acordat atenție acestui fapt. Mai târziu, când am vrut să merg în oraș, am constatat că geanta mea, care era în hol, dispăruse. În geantă nu aveam bani, dar aveam actele. Am mers la Poliție și mi s-a spus să mai aștept câteva zile, poate o să apară totuși actele. M-am întors acasă și, pentru prima dată, am citit acatistul Sfântului Mina. Peste câteva zile, a sunat la ușă un domn care mi-a adus geantă din care lipsea doar un ceas, care era amintire de la fratele meu care murise.

M-am întristat pentru pierderea ceasului, dar i-am fost recunoscătoare și mulțumitoare Sfântului Mina pentru că am recuperate actele. De atunci, Sfântul Mina este unul dintre sfinții dragi mie, la care alerg de câte ori am o problemă.

Z. F., octombrie 2014. Cluj

În urmă cu ceva vreme, am împrumutat o sumă de bani unor cunoscuți. Timpul trecea și se părea că aceștia uitaseră de bani. L-am rugat pe Sfântul Mina să le reamintească de datorie și, a doua zi, m-au căutat și mi-au înapoiat banii. Îi mulțumesc Sfântului Mina și îl rog să ne ajute în continuare!

F. D., octombrie 2014, Cluj

17. Recâștigarea încrederii și începutul unei prietenii frumoase

Știam că Sfântul Mina este grabnic-folositor în găsirea lucrurilor pierdute și neîntârziat-ajutător al celor nedreptățiți, însă ceea ce am trăit pe pielea mea mă face să dau mărturie că acestea nu sunt doar simple vorbe...

Locuiam în străinătate pe perioada studiilor și, ca orice student care se respectă acolo, eram în permanență în căutare de mici joburi, ca să mă întrețin. La un moment dat, pe site-ul de joburi pentru studenți, găsesc și anunțul unei bătrânică care avea nevoie de un voluntar s-o ajute la cumpărături. Locuia la vreo trei străzi distanță de mine, deci nu mă costa nimic s-o ajut. Așa că mă întâlnesc cu bătrânica, îmi dă lista, îmi dă banii, îi fac cumpărăturile. Simplu.

Până când, într-o bună zi, cam după a treia noastră întâlnire, mă trezesc că mă sună bătrânica supărată foc pe mine. Și îmi spune că îi lipsesc 100 de franci din casă, și că ea crede că mi i-a pus mie în portofel când am mers la cumpărături, pentru că nu-i mai găsește niciunde, și, prin urmare, ori i-am

pierdut, ori i-am furat. Eu țineam perfect minte că n-am avut atât de mulți bani la mine și că n-am avut cum să-i pierd în magazin.

Încerc să-i explic la telefon - bătrânica, iritată, nu mă lasă. Merg de îndată la ea acasă - bătrânica, între timp resemnată, nu mă crede. Eram în lacrimi,, știind că, dacă nu se află banii aceia, nu exista cale prin care să-i recâștig încrederea. Așa că mă întorc acasă zdrobită și, din tot sufletul, cu toata inima, încep să citesc acatistul Sfântului Mina, rugându-l să facă o minune, așa cum a făcut cu atâția alții în vechime. Și de-abia trec de jumătatea acatistului când sună telefonul... Era bătrânica. Nu mai știa cum să-și ceară scuze de la mine, pentru că tocmai găsisese cei 100 de franci... căzuți sub masă.

Bucuria mea era atât de mare, încât nici nu-i mai auzeam vorbele. Gândul mi-era plin de uimire: Sfântul Mina fusese acolo cu mine, în camera mea de cămin, îmi ascultase rugăciunea, îmi împlinise cererea! Am căzut la pământ rușinată, uimită, copleșită. Într-o singură clipită, Sfântul a restituit nu doar niște bani pierduți, ci, ceva mult mai de preț odată cu ei: încrederea bătrânicii în mine, în definitiv, o necunoscută.

Bătrânica nu înceta să se mai scuze, însă, în acele momente, mie nu-mi venea decât s-o iau în brațe, pentru că știam că, de-acum înainte, relația noastră putea continua neumbrită de nicio urmă de bănuială. Și așa a și continuat, până când bătrânica a ajuns să-mi devină un fel de bunicuță. Astăzi, oamenii care ne văd împreună ne cred rude și ne spun că semănăm.

Ei, iată puterea Sfântului Mina, cel cu adevărat grabnic-folositor în găsirea lucrurilor pierdute și neîntârziat-ajutător al celor nedreptățiți!

Dana Genevieva, octombrie 2014

18. Ajutor în găsirea unei săli pentru nuntă

Era luna martie și urma să ne căsătorim în iulie, am început să căutăm sala. Primul loc în care am încercat era ocupat, al doilea nu ne-a plăcut. Prin nu

știu ce întâmplare, am ajuns la o cantină a studenților care avea o sala mai deosebită în interior, cu o cupola de sticlă pe tavan, care ne-a plăcut mult. Am vorbit cu directoarea cantinei, dar ne-a spus sceptică că cel mai probabil decanul facultății de care aparținea cantina nu o să ne aprobe cererea, întrucât au fost ceva probleme cu nunțile în sala respectivă care era folosită și ca restaurant pentru un hotel alăturat și, mai mult, noi nu eram niciunul student al facultății. Totuși, a zis să încercăm, că cine știe? Și ne-a trimis la decan.

Pe drum mi-am adus aminte de Sfântul Mina, care de multe ori mă ajutase în situații limită; am rostit împreună cu soțul meu troparul Sfântului și am mers la decan. Ne-a primit secretara lui și ne-a spus să așteptăm. Ne-a primit, i-am spus că am vrea să organizăm nunta în sala cantinei, a dat din cap și a spus că are experiențe negative cu organizarea nunților acolo; s-a mai gândit și ne-a întrebat câți invitați avem, i-am răspuns că în jur de 60, oameni cumiți, și, până la urmă, s-a lăsat înduplecat și ne-a aprobat cererea. Bucuroși și aproape uitând de rugăciunea pe care o făcusem cu puțin timp înainte, ne-am întors la directoarea cantinei să-i spunem că ni s-a aprobat cerearea. Am intrat în birou și i-am comunicat, era foarte mirată, a spus că altora nu le-a aprobat și chiar erau studenți la acea facultate.

Am discutat și alte detalii, apoi, când am privit pe masă, separat de alte lucruri, am zărit Acatistul Sfântului Mina. Atunci am avut confirmarea că Sfântul ne-a ajutat cu sala și i-am mulțumim în gând.

Sfântul Mina m-a ajutat în mai multe situații când am pierdut un lucru sau acesta era de negăsit, și, după o rugăciune scurtă adresată Sfântului, am reușit să gădesc obiectul respectiv.

Slavă ție, Sfinte Mare Mucenice Mina, grabnic ajutătorule!

M. I., povestită în octombrie 2014, Cluj

19. Dreptatea și ajutorul Sfântului Mina în viața noastră

Am aflat despre Sfântul Mina întâmplător. Mergeam spre Iași și, deodată, în localitatea Roșiori, mi-a atras atenția o Mănăstire impunătoare, aflată pe un vârf de deal care se vedea din șoseaua principală. Am urcat cu mașina spre mănăstire, unde m-am rugat Sfântului Mina și i-am cerut atunci să am copii și să intru în avocatură. M-a ajutat cu ambele dorințe: am acum o fetiță de 2 ani și sunt și avocat.

La un moment dat, am luat o amendă de circulație și trebuia să o plătesc în 2 zile pentru a avea reducerea acesteia la jumătate. Astfel că m-am dus la poștă și am trimis banii prin mandat poștal 300 lei. A două zi, m-a căutat acasă femeia de la poștă să mă roage să-i plătesc cei trei sute de lei. Eu i-am explicat că i-am plătit banii la poștă pentru amendă, că probabil s-a încurcat și altcineva nu i-a plătit. M-am rugat Sfântului Mucenic Mina, i-am citit acatistul, iar, după un timp, m-am reîntâlnit cu acea persoană și și-a cerut scuze și mi-a spus că știe cine nu i-a dat banii. Știu că atunci m-am rugat Sfântului să descopere persoana responsabilă de încurcătură de la poștă și Sfântul a făcut lumină.

Altădată, soțul meu și-a pierdut buletinul. Iar soacra mea a citit acatistul Sfântului Mina, și, ca prin minune, l-a contactat pe soțul meu un gunoier care a găsit buletinul la groapa de gunoi și i l-a returnat. Și de această dată, Sfântul Mina ne-a arătat că este grabnic ajutor în găsirea lucrurilor pierdute.

Am scris aici doar câteva din multele ajutoare date de Sfântul Mina mie și familiei mele. Acest sfânt este foarte iubit și degrabă ajutor în familia noastră și mulțumim Sfântului pentru ajutorul dat.

F. A. M., octombrie 2014 , Cluj

20. Sfântul Mina a făcut o minune cu mama mea

Atunci când s-a făcut izolarea blocului, muncitorii au folosit exclusiv curent electric de la noi din apartament. Mama mea s-a cam supărat pe ei și, ca să se liniștească, a citit acatistul Sfântului Mina. L-a rugat pe Sfânt să îi dea putere să nu se supere și să nu se certe cu muncitorii. Sfântul a întărit-o și a liniștit-o, astfel încât zilele respective au trecut fără incidente. Când a venit factura de la Electrica cu consumul pe perioada respectivă, mama a constatat cu surprindere că, în loc să plătească o sumă uriașă, așa cum se aștepta, a plătit, de fapt, mai puțin decât în celelalte luni (nici la regularizare nu a avut de plătit suplimentar). Fericită, mama i-a mulțumit din suflet Sfântului Mina pentru această minune neașteptată. De asemenea, atunci când cumnata mea a avut probleme cu un proces, l-am rugat pe Sfântul Mina să o ajute și ajutorul nu a întârziat să apară.

Diana, 29 octombrie 2014, Cluj

21. Sfântul Mina a lucrat în inimile împietrite ale șefilor mei

Despre Sfântul Mare Mucenic Mina nu știam foarte multe, doar că este grabnic ajutor al celor păgubiți și al celor nedreptățiți. În urmă cu ceva vreme, m-am văzut în situația de a-i cere grabnicul său ajutor pentru că mă aflam într-o situație destul de complicată în ceea ce privește locul de muncă.

Din păcate, unii angajatori nu respectă dreptul la plată al propriilor lucrători, ceea ce este strigător la cer...și ajungi în stuația în care ești pus să taci (dacă te lasă conștiința) sau să încerci măcar să faci ceva pentru un semen de-al tău, chiar dacă depinde de tine într-o foarte mică măsură.

Așa se face că a apelat la mine un fost angajat al firmei pentru a se plânge că i se refuză plata unei sume de bani, nestipulată în contractul de

muncă, și era aproape imposibil de dovedit, reținută fără nicio dovadă, și urmă să fie restituită la plecarea din firmă în condiții “amiabile”, însă în unele cazuri era refuzată, sub diverse pretexte.

Am consimțit să informez mai departe conducerea despre această situație, unul dintre motive era și faptul că eram amenințați cu un proces, și, de asemenea, speram să se facă dreptate în acest caz și să restituie omului banii ce i se cuvineau. Și am pornit spre încăperea respectivă, deși îmi simțeam inima strânsă și aveam niște emoții foarte mari, deoarece nu te poți prezenta în fața conducerii pentru orice fleac. Am expus în câteva cuvinte situația și mi s-a spus că se vor interesa de situația în cauză și de ce nu s-a făcut restituirea până în acel moment.

De bună cuviință mi s-a părut să comunic solicitantului cum stau lucrurile și mi-am exprimat nădejdea că se va rezolva spre bine situația, pentru că impresia aceasta am avut-o în urma discuției. După câteva zile însă, ținând legătura cu persoana, și aflând că nu se mișcă deloc lucrurile, am mers tot cu groază pentru a întreba despre stadiul problemei și mi s-a spus, cu un glas tăios, să închid ușa după mine...!! Și a început iadul să se dezlănțuie! Au început să curgă tot felul de întrebări despre informațiile pe care le-am dat și multe alte lucruri pe care nu merită amintite, mi se părea că particip la un adevărat interogatoriu.

Concluzia a fost simplă: banii se restituie doar oamenilor care “merită”, să spunem așa, și nu celor care pleacă din firmă când vor ele. Adică cei care nu mai suportă presiuni este problema lor, totul trebuie făcut pentru binele “partidului”. Este uimitor și în același timp înfiorător ce lucruri îți se pot spune de către o persoană (pe care nu o poți numi om, era mai degrabă o fiară dezlănțuită) cu o minte foarte inteligentă, dar fără scrupule. Apoi mi s-a spus că totul se poate folosi împotriva firmei, pentru că am dat niște date confidentiale, și, cu siguranță, se vor întoarce împotriva firmei în cazul unui proces. Și mă întreb, care date confidentiale? Salariul unei persoane sau alte

drepturi bănești sunt confidențiale când se pune problema furnizării informațiilor către terți, nu persoanei în cauză.

După ce am fost făcută “troacă de porci”, mi s-a spus că, din cauza neglijenței mele, firma va trebui să ia foarte în serios restituirea acestor bani, și că nu e treaba mea “să fac dreptate” și să mă gândesc foarte bine în ce postura i-am pus! Adică să mă gândesc că, din vina mea, ei trebuie să restituie niște bani, chiar dacă ei vor să nedreptățească pe cineva? Mi se prezentau niște argumente prin care totul era pe dos și eu trebuia să-mi cer iertare oarecum pentru că i-am deconspirat? Am ieșit foarte tulburată de la “interogatoriu”, mi-am continuat lucrul, apoi am mers acasă. Nu am putut vorbi cu nimeni din familie despre ce s-a întâmplat.

Simțeam o presiune și simțeam că pot să-mi pierd chiar și locul de muncă, și la posibilitatea de a fi târâtă într-un proces. Îmi venea să plâng și mă gândeam “Doamne, dar în fața Ta nu am greșit, te rog, ajută-mă!”

Seară am început să citesc printre lacrimi acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina și mă agățam de el, ca să mă ajute: “Bucură-te, căderea celor răpitori”, “Bucură-te, căderea nelegiuitorilor vrăjmași” și simțeam fiecare cuvânt al acatistului ca un balsam pentru sufletul meu. Îl rugam pe Sfânt să risipească negura înșelăciunii, să dezlege legăturile vicleanului, să se liniștească lucrurile și să se rezolve situația după voia lui Dumnezeu, nu după voia mea.

După ce am început să mă rog Sfântului Mina, după câteva zile, am aflat indirect că situația s-a rezolvat, primind și o confirmare în acest sens, iar la locul de muncă, după scurt timp, lucrurile au intrat pe făgașul normal, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat! Nu mi s-a mai vorbit răutăcios, nu mi s-au cerut alte explicații, erau chiar binevoitori cu mine, acel ajutor primit în rezolvarea situației era foarte real, palpabil, Sfântul Mina lucrase în inimile împietrite.

Am simțit o mângâiere în zbciumul pe care l-am simțit și că scandalul iscat de “indiscreția” mea poate a contribuit, într-o oarecare măsură, ca banii muncii cinstiți să ajungă la cine trebuia.

Îmi cer iertare că am insistat asupra detaliilor prea “tehnice”, eu personal am simțit rezolvarea ca pe o minune. Pentru mine era o situație fără ieșire în acel moment, din orice unghi aş privi lucrurile, dar s-a rezolvat în mod neașteptat de bine și de repede pentru toată lumea!

C.M.. 29 octombrie 2014, Cluj

22. În cinci luni de zile ne-am mutat în casa în care ne doream

L-am cunoscut pe sfântul Mina dintr-o carte de colorat pentru copii, unde era descrisă și viața Sfântului. Într-o zi, când îi citeam fetiței mele din carte, am aflat că Sfântul a ajutat în unele situații pentru recuperarea pagubelor și, cum mă aflam într-o situație asemănătoare, m-am gândit să-i cer și eu ajutorul și am început să zic acatistul.

Noi locuiam într-o garsonieră luată cu credit și de vreo 2 ani plăteam rată lunar și la un bloc care începuse să se construiască, însă lucrările mergeau foarte încet, chiar de jumătate de an nu se mai mișcă nimic pe șantier și ne temeam de banii pierduți, în jur de 5000 de euro. Cu 3 copii în garsonieră eram tot mai presați să luăm o decizie, eram și fără bani și fără un loc mai bun de locuit. În acest moment, am început să mă rog Sfântului Mina să ne ajute cum va crede de cuviință.

Au trecut 5 luni de zile, timp în care am ținut acatistul Sfântului Mina în posturi și miercurea și, într-o zi, când m-am hotărât să caut altă locuință. Primul anunț la care am sunat, deoarece era adresa cea mai apropiată de școală, a fost ce ne doream și mai mult decât visam. Acum este ușor de povestit, dar în zilele acele ne-a fost greu și am avut multe emoții. Într-o zona imobiliară unde locuințele se vând de pe o zi pe alta, noi nu aveam bani de avans, eram la limită pentru obținerea creditului și numai ajutorul Sfântului a făcut să finalizăm toată procedura și să fim azi în această apartament. Menționez

că apartamentul a fost achiziționat la un preț la care în zonă se vând nefinisate, iar acesta a fost finisat modern, mobilat modern și dotat cu aparatură electrocasnică, amenajări și bunuri care în valoare depășesc suma de 5000 de euro, bani pe care îi considerăm pierduți la blocul care era neterminat în construcție.

Un lucru este sigur, sfinții sunt cei mai buni prieteni ai omului, am simțit mai mult decât oricând un ajutor care depășea forțele noastre și peste toate... minunat este Domnul întru sfinții Lui.

M.C. Cluj-Napoca, 2014

23. Toate actele și banii erau în portofel!

De fiecare dată când m-am rugat Sfântului Mina am primit ajutor. De obicei când îmi pierd lucrurile sau uit unde le-am pus și am nevoie de ele, într-un timp scurt, doar în gând îl rog pe Sfântul Mina sau doar mă gândesc la el, și, în câteva momente, îmi aduc aminte unde mi-am pus lucrurile.

Acum am să scriu o întâmplare care m-a marcat foarte mult. Într-o zi când mă întorceam de la serviciu am cumpărat ceva și apoi mi-a căzut portofelul, cu toate actele și banii, din buzunar. După vreo 5 minute mi-am dat seama că nu mai am portofelul. M-am întors înapoi să îl caut, l-am rugat pe Sfântul Mina să mă ajute, dar nu l-am găsit. Era seară și trebuia să plecăm din localitate cu mașina. A trebuit să conducă soția mea, pentru că eu nu mai aveam permis de conducere și niciun act. Seara am adormit trist și puțin mâhnit că Sfântul Mina nu a făcut o minune să îmi găsească portofelul. Însă, nu m-am exteriorizat; totuși puțin mai nădăjduiam că Sfântul Mina va face o minune să îmi găsească actele la fel cum grabnic m-a ajutat de fiecare dată. Și, într-adevăr așa a fost.

A două zi, pe la amiază, am primit un mesaj de la un coleg, a cărui carte de vizită o aveam în portofel, că mi s-a găsit portofelul cu actele și care

conținea adresa unde să merg după el. L-a găsit o doamna care mergea acasă cu fetița ei. Toate actele și toți banii erau în portofel. Este minunat cum lucrează Dumnezeu prin sfinții săi și prin oameni.

Îți mulțumesc, Sfinte Mina, că de fiecare dată când te rog nu mă treci cu vederea!

Ioan Stan, Cluj Napoca , 17 octombrie 2014, Cluj

24. Disperare sau bucurie?

Într-o zi, cu soțul meu și copiii doream să plecăm cu mașina, însă nu găseam cheia. Eram toți 4 îmbrăcați, pregătiți de plecare, dar cheia nicăieri. Eu m-am dus cu copiii la joacă și soțul a rămas să caute. Așteptam să mă sune să-mi zică „am găsit, haideti”, dar nu mai suna, deja trecuse o oră. L-am sunat eu, mi-a spus că nu mai caută, că nu mai știe unde, începuse să citească Acatistul Sfântului Mina. Eu am lăsat tot greul pe el, m-am gândit că, dacă se roagă el, e de-ajuns, înseamnă că în curând o va găsi. Dar nu a găsit-o. Era târziu deja.

Am început să simt disperarea. Nu aveam cheie de rezervă. O cheie nouă costa 200 de lei, dar ,dacă nu aveam după ce să facem copie, ar fi costat mult mai mult. M-am gândit că ar trebui să mă rog și eu. Am zis un „ajută-mă” foarte pierdut și abătut. I-am zis băiețelului nostru care avea atunci 2 ani și câteva luni: „Hai să căutăm cheia prin iarbă în jurul blocului!” Iar el îmi zice „Dar nu e în iarbă.” „Unde e? Știi tu? Ai pus-o tu undeva?” „Da, am pus-o între alea două cutii de pe raft acolo sus, ca să nu ajungă tata.”

I-am spus: „Mina, tu vorbești serios sau spui în glumă?”... L-am sunat pe soțul meu, dar nu știam ce cutii și ce raft. Am adus copiii în casă și, într-o clipă, s-a dus la raftul cu pricina și ne-a dat cheia, mult căutată. Eram terminați, să-l certăm sau să ne bucurăm?

Cristina Rădulescu, noiembrie 2013, Cluj

25. I-am dat „beep” Sfântului Mina și ajutorul a venit îndată

Mi se pare prea simplu și scurt, dar vreau să scriu că Sfântul Mina ne ajută să găsim ceea ce am pierdut absolut în orice împrejurare, fie chiar și lucruri neînsemnate. Dintre toți sfinții pe care-i chemăm mai des în rugăciune, Sfântul Mina este cel mai prompt. Mă copleșește, pur și simplu, rapiditatea cu care se rezolvă toate "nimicurile". Mulțumim, Sfinte Mina! Ești mult prea drăguț!

În urmă cu câteva zile, mă aflam împreună cu o prietenă în Barcelona, în vizită la mama mea. Într-una din zile, la amiază (când mama urma să iasă de la serviciu), ne-am dat întâlnire la o gură de metrou, urmând să mergem să vizităm ceva. Nu aveam la noi nici bani și nici bilet de întoarcere acasă. Au trecut 10 minute de la ora stabilită și mama nu venea. Au mai trecut alte zece minute și am început să intru în panică. Mă gândeam la o soluție în caz că nu vine...M-am rugat cât am putut de serios Sfântului Mina, promițându-i că scriu dacă se întâmplă o minune și, în secundă următoare, a apărut mama de după colț. Trebuie să menționez că panica mea era justificată, întrucât, în urmă cu câteva zile, ne mai dădusem întâlnire, tot în același loc (dar seara), însă eu am înțeles greșit locația și am așteptat-o pe mama în altă parte o oră. Diferența era că, în seară respectivă, aveam bilet de metrou cumpărat și știam să ne întoarcem acasă, însă acum nu aveam nici bilet, nici bani și îmi era frică să nu fi înțeles iar greșit locul de întâlnire.

Azi m-am plimbat pe câmp cu căruciorul și copiii împreună cu o finuță și, fără să-mi dau seama, am pierdut în iarbă cheia de la casă, cam la 1 km depărtare, spre sfârșitul traseului pe care l-am făcut. Mi-am dat seama doar la întoarcere când am vrut să intru în casă. M-a trecut un fior, dar am zis: "Asta este! Așa-mi trebuie, dacă sunt căscată...". Maria a rămas cu toți copiii, iar eu m-am întors pe unde ne-am plimbat. Le-am zis și lor să se roage și m-am rugat și eu Sfântului Mina și am găsit cheia. M-am întors cu bucurie acasă, mulțumind Sfântului pentru grabnicul ajutor.

Acum vreo trei săptămâni, am mai avut de-a face cu Sfântul Mina de două ori. O dată pe drumul spre București, când în Râmnicu Vâlcea ne-am rătăcit (ne învârteam în cerc de o oră) și, a doua oară, chiar în București, când fata care trebuia să se ocupe de cazarea noastră era convinsă că a uitat cheia la celălalt capăt al orașului (fiind deja ora 22 și noi toți obosiți de pe drum). Era foarte stresată fata la gândul că trebuie să ne întoarcem după cheie. Până a coborât din mașină s-o caute în portbagaj, i-am dat un "bip" Sfântului Mina și Dana a găsit cheia într-o plasă, în ciuda faptului că era convinsă că n-are cum să fie acolo și nici nu-și amintea când a pus-o.

Ultimul ajutor minunat de la Sfântul Mina l-am simțit în urmă cu o săptămână.

Iată povestea: acum cinci luni jumătate am depus la bancă un dosar pentru obținerea unui credit prin "prima casă". Cine a mai trecut prin asta știe că, în mod normal, acest demers durează maxim 3 luni, deci, la noi, lucrurile s-au lungit nefiresc de mult. Adevărurile și actele expirau tot pe rând și cei de la bancă tot pe rând ni le cereau, încât am început să cred că nu se va mai termina niciodată (mă gândeam: de ce nu ne spun dacă nu vor să ne dea?). Într-un final (tocmai când constructorul ne zisese că, dacă nu ne dă răspuns de la bancă, săptămâna respectivă vor apărea probleme) m-am gândit serios să cer ajutor Sfântului Mina (până atunci mă gândeam să nu-l „deranjez” cu lucruri din astea, care se pot rezolva de la sine). Era într-o joi asta. În seara aceea am spus de multe ori "Sfinte Mare Mucenice Mina, ajută-ne!", având certitudinea 100% că va fi îndeplinită rugăciunea. Până acum, de fiecare dată când ceream ceva Sfântului Mina credeam doar 1% că voi și primi. Acum am crezut desăvârșit.

Vineri nici nu l-am sunat pe soțul meu să-l întreb dacă l-au sunat de la bancă, dar eram absolut convinsă că l-au sunat. Și seara îmi spune soțul că într-adevăr l-au sunat de la bancă și s-a aprobat creditul. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi! Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale și niciun cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale!

Veronica, România, 5 iunie 2014

26. Un mecanic bun, la timpul potrivit

În vremea când abia ne căsătorisem, încă nu aveam copiii și locuiam în cămin, am primit de la părinții mei un Oltcit, o mașină mai veche. Aceasta avea probleme la pornire și deseori se îneca, astfel încât nu reușeam să ne facem treaba cu ea.

Odată eram hotărâți să plecăm la Galați, la părinți, un drum lung de 600 km. Ne așteptam ca mașina să ne facă din nou probleme și să nu pornească, așa că am vorbit cu părintele duhovnic, întrebându-l ce să facem. Părintele ne-a spus să citim Acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina și apoi să încercăm să pornim. Așa am și făcut.

După prima cheie, mașina nu a pornit, iar, la cea de-a doua, deja ne gândeam că am înecat-o. Chiar atunci a apărut o vecină din cămin care ne-a întrebat ce probleme avem și ne-a dat numărul de telefon al unui mecanic pe care-l cunoștea. Soțul l-a sunat, acesta a venit și a reparat mașina, așa că, într-un timp relativ scurt de vreo oră și ceva, am putut să plecăm. Am ajuns cu bine la Galați. Mașina nu ne-a făcut probleme pe drum. Iar, după o vreme, am primit o altă mașină de la părinți, una mai bună.

Slavă lui Dumnezeu și mulțumiri Sfântului Mucenic Mina!

Daniela Cornea, 14 mai 2013, Cluj

27. Speranțele erau aproape nule, penarul era pierdut

Aș vrea să adaug și eu o minune a Sfântului Mina, care s-a întâmplat chiar astăzi. De trei săptămâni îmi pierdusem un penar cu un stick de memorie și un stick de Internet în el. Stickul conținea, pe lângă documente personale, fișiere întregi de documente private pentru serviciu. Documentele le aveam și în

calculatorul personal; problema era, însă, că ele aveau un caracter confidențial și mă puteam afla în impas. În plus, erau documente la care lucrasem ani de-a rândul și pentru care muncisem enorm. L-am căutat peste tot, căutând uneori de mai multe ori în locurile unde bănuiam că ar fi putut fi, și nimic.

Sâmbătă, la sugestia soțului meu, am făcut acatistul Sfântului Mina. Vreau să spun că sunt o persoană sceptică din fire, nu mă las ușor impresionată. Nu prea aveam nădejde să mai aflu ceva pierdut cu aproape o lună înainte. Îmi spuneam însă că, dacă nu îmi găsesc penarul, măcar m-am bucurat de mângâierea primită prin rugăciune. Aflând însă sâmbătă cât costă un stick de Internet pierdut, am ajuns în prag de disperare. Ultima soluție era să întreb responsabilă cu sala unde îmi desfășurasem activitatea, dacă nu cumva îl găsisese dânsa. Speranțele erau aproape nule: întrebasem deja unul dintre responsabilii cu sala, însă el nu știa nimic.

Ieri seară am mai făcut o rugăciune la Sfântul Mina. Când am întrebat-o astăzi pe responsabilă de sala, mi-a spus, zâmbind, că avea un penar. Nu știa al cui era. Până să îl scoată din birou, mi s-a oprit răsufarea. Nu doream să îmi fac speranțe... Dar era penarul meu, intact!

Mulțumesc Sfântului Mina, Sfântului Nicolae și, mai presus de toate, lui Dumnezeu, Care face minuni prin Sfinții Săi!

Andreea Bugeac, Cluj

28. Iată telefonul!

Băiețelul meu mai mic are obiceiul de-a "fura" lucruri interzise și de-a le ascunde în locuri unde nu te-ai gândi să le cauți (mașină de spălat, coșul de rufe, gunoi, lada de haine de sub pat, gentuțe și poșete care îi ies în cale, coșul de gunoi...). Când "fură" obiecte mai mici e mai complicat, se înțelege. De când a început să aibă Mihail obiceiul acesta, Sfântul Mina este foarte solicitat la noi. Mi-e și rușine să-l mai rog, mi-e groază când pierdem iar ceva. Dar El nu pare să

gândească ca mine. De fiecare dată când îl solicităm (cu luare aminte și seriozitate), ne vine în ajutor foarte prompt.

De dată aceasata mi-a dispărut telefonul (de altfel vechi și nu foarte bun, dar funcțional încă). L-am bănuțit tot pe Mihail, bineînțeles. L-am căutat muult și bine, până am început să mă enervez și am zis "gata, nu-l mai caut acum; o să-l caut mâine, când voi fi mai odihnită". A două zi am început iar căutările în toate locurile pe unde mă gândeam că ar putea ajunge Mihail (are 1 an și 6 luni), dar nu l-am găsit. Îmi era rușine să-l rog pe Sfântul Mina, așa că l-am așteptat pe soțul meu să caute și el, poate îl găsește....dar nu l-a găsit. Seară târziu, după ce s-au culcat copiii, am coborât în bucătărie să iau un medicament pentru durere de cap și între timp am zis un "Sfinte Mina, ajută-mă să-l gădesc! Vezi că ne-am străduit și nu reușim!" Pe urmă m-am urcat pe un scaun în debara să iau medicamentul de sus dintr-o cutie. Și,....surpriză....pe raftul alăturat era telefonul. Habar nu am când l-am pus acolo, cert este că nu Mihail era de vină pentru lipsa lui și că Sfântul Mina a fost, că de altfel de fiecare dată, EXTREM de prompt. Depășește cu mult puterea mea de înțelegere și de asimilare.

Cu recunoștință, Veronica, 30 noiembrie 2013, Cluj

29. Printre multe bagaje

Mă mutasem provizoriu din cămin la o prietenă. Pentru că era vorba de doar două săptămâni de ședere, nu mi-am despachetat toate lucrurile, mai ales că spațiul nu permitea asta. Totuși, cu timpul, realizam că am nevoie de anumite lucruri și nu rețineam unde le-am pus. Totuși, în marea de bagaje, de haine și de alte lucruri, chemarea numelui Sfântului Mina făcea ca totul să fie mult mai ușor de găsit. La scurt timp după ce mă rugam lui, primeam gând unde să caut sau chiar mă găseam căutând unde mă așteptam mai puțin și unde nici nu mă gândisem, măcar, să caut. De exemplu: avam o sticlă în care îmi puneam

apă la serviciu. Eram grăbită să plec și nu găseam sticla. Eram ferm convinsă că rămăsese în geantă, din ziua precedentă, dar nu era acolo. L-am rugat pe Sfântul Mina să mă ajute s-o gălesc. După ce am căutat în mai multe locuri, m-am gândit să nu mai iroiesc timpul și să merg să mănânc. Am deschis frigiderul, am aruncat o privire și, fără să mă fi gândit înainte, am deschis ușa de la congelator. Sticla pe care o căutasem a căzut jos, cu apă înghețată în ea. Apoi mi-am amintit că avusesem intenția să-i dau sticla fetei cu care stăteam și care urma să plece în Grecia și că am pus-o cu apă la congelator, ca să se mențină rece mai mult timp...

Din asta și din multe alte întâmplări, se poate citi grija și dragostea Sfântului Mina și smerenia sa de a îndeplini chiar și aceste dorințe sau nevoi mărunte; dar, de aici, eu înțeleg că Dumnezeu și Sfinții sunt alături de noi în toate.

Iulia Anamaria Mureșan, Cluj-Napoca 2012

30. Am primit nota mai mare !

Eram la sfârșitul primului an de facultate. În anul acela mă îndepărtasem de Dumnezeu, totuși nu mă puteam desprinde de El, dar Îl consideram un fel de Stăpân aspru, pentru Care trebuie să faci eforturi să Îl îndupleci, ca să mai scapi o vreme, pentru că oricum nu te poți descurca nicidecum singur.

Și așa, cu toate îndoielile și smintelile, mai păstram totuși o carte de rugăciuni în geantă și uneori mai și citeam din ea. Nu mai rețin cum am dat acolo de Acatistul Sfântului Mina. Dar cred că l-am citit, tot sau numai o parte, nu mai știu, și mi-a plăcut, și am reținut că Sfântul Mina îi ajută pe cei nedreptățiți. Era, astfel, un Sfânt de care eu, pe atunci foarte vulnerabilă și simțindu-mă a nimănu, nu aveam cum să nu mă atașez. Și curând a venit și momentul să văd că Sfântul Mina are putere.

La unul dintre examenele de la sfârșitul semestrului al doilea, am dat un examen scris, și apoi profesorii ne-au chemat să corecteze lucrările de față cu noi. Eu aveam nevoie de o notă bună, ca să pot lua bursă și să prind loc în cămin, căci altfel pentru părinții mei era foarte greu să mă țină în facultate. Când am primit lucrarea cu nota, am observat că profesorii nu ținuseră cont de niște răspunsuri pe care le scrisesem în ordine inversă. Le-am spus acest lucru, dar nu au dat importanță observației mele. Am fost convinsă că aveam dreptate și că nota pe care mi-o dăduseră era mai mică decât cea pe care o meritam. După împărțirea lucrărilor corectate în sală, profesorii au stabilit rediscutarea acestora, după o pauză. Atunci m-am rugat din toată inima Sfântului Mina și cred că am și citit acatistul său. După pauză, când a venit vremea să se stabilească nota mea finală, am reușit să îi conving pe profesori că aveam dreptate și am primit o notă cu un punct mai mare, ceea ce mi-a asigurat pentru anul următor și bursă, și loc în cămin.

Totuși, Sfântul a avut grijă și de smerenia mea și după aceea m-am întrebat mult dacă totuși chiar meritasem sau nu nota mai mare.

De atunci mă simt foarte legată de Sfântul Mina, și am auzit pe mulți dând mărturie despre ajutorul Sfântului. Știu pe cineva care, cu ajutorul Sfântului Mina, și-a găsit portmoneul pierdut la bibliotecă, și o dată am auzit o bătrână îndemnând-o pe mama să se roage pentru o anumită problemă Sfântului Mina, „că el repede ajută când ai pierdut ceva sau în pagube”. Bătrâna spusese cu toată convingerea aceste vorbe, încât nu am îndoieli că și ea a avut parte de ajutorul Sfântului.

Apoi, încă un caz l-am auzit cu urechile mele. Mama unui cunoscut de-al meu strânsese niște plante rare pentru o lucrare de doctorat, și o parte dintre acele plante i s-au furat. Era foarte necăjită, fiindcă muncise mult și pusese suflet în lucrarea pe care o făcea. După ce a citit Acatistul Sfântului Mina însă, deși nu a găsit plantele pierdute, a aflat de la îndrumătorul lucrării sale de doctorat că nu era esențial să aibă și acele plante la dosar, se putea și fără ele.

Acestea sunt numai câteva dintre minunile pe care le știu eu, dar cred că lucrarea sfântului se ascunde tainic în multe situații în care cerem ajutorul pentru lucruri pierdute sau pentru a fi păziți de rele. Cred în ajutorul Sfântului Mina și îmi este foarte drag pentru dragostea sa de adevăr.

Maria-Magdalena, Cluj

31. Sfântul Mina s-a îngrijit ca telefonul, pe care îl pierdusem fără ca măcar să-mi dau seama, să ajungă la una din fetele de la Bisericuță.

Se făcea că veneam de la gară spre cămin, cu taxiul. Tocmai ajunsesm în Cluj după o vizită acasă. Ajunsă în fața căminului, încărcată cu bagaje, un băiat pe care îl cunoșteam, s-a oferit să mă ajute să le duc.

După ce am ajuns sus, l-am poftit înăuntru și l-am servit cu bunătăți făcute de mama, în semn de recunoștință pentru ajutorul dăruit. Am rămas să mai povestim puțin și, deși trecuse ceva timp, mi-am zis că e mai bine să mă bucur de timpul petrecut cu fratele, căci știe Dumnezeu de ce mi l-a scos în cale și, practic, îl aveam pe Hristos în casă. După ce a plecat, m-am gândit să o sun pe mama, să-i spun că am ajuns cu bine. Dar nu îmi găseam telefonul nicăieri. Bănuiam că acesta căzuse din buzunar în taxi. Deși eram cuprinsă de neliniște, mai ales că nu era vorba de telefonul meu, ci de al mamei, căci mi-l împrumutase, mi-am zis că Sfântul Mina nu mă poate lăsa, că va face el cumva și voi găsi telefonul. Am pornit, deci, cu o oarecare liniște și nădejde, spre Bisericuța studenților, ca să rog pe cineva să sune la numărul meu de telefon. După ce m-am închinat, m-am rugat Sfântului Mina; tot lângă icoana lui era o prietenă, pe care voiam să o rog să mă sune, dar n-am îndrăznit să o deranjez de la rugăciune, așa că am mers la subsol. Fetele de acolo m-au întrebat, înainte ca eu să apuc să zic ceva: „Ți-ai găsit telefonul?”, „Dar voi de unde

știți?” - am întrebat eu mirată. „- Te-ai întâlnit cu Lorena?” „-Da, e sus...” „- Și n-ai vorbit cu ea?” „- Se ruga...” „- Poi du-te, că pe tine te așteaptă!”

Lorena era chiar fata pe care o menționasem mai sus. Telefonul meu era la ea. Mi l-a înapoiat cu bucurie și a arătat cu mulțumire spre icoana Sfântului Mina. Dar cum se face că a ajuns la ea? Prin lucrarea minunată a lui Dumnezeu și a Sfinților, desigur. Mi-a povestit, apoi, cum m-a sunat să mă întrebe ceva, cum a răspuns taximetristul și cum s-au întâlnit, apoi, ca să ... și toate acestea în timp ce eu vorbeam cu acel frate care mă ajutase.

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale! S-a adevărit încă o dată în inima mea cuvântul care zice: „Căutați, mai întâi, Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă” (Mt., 6,33).

Iulia Anamaria Mureșan, Cluj-Napoca 2012

32. Ghiozdanul era atârnat de gard ...

Sunt în clasa a X-a . Liceul la care eu învăț este la aproximativ zece minute de mers pe jos de Biserica cu hramul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil. Astăzi, cu lacrimi de emoție, am avut bucuria să-l cunosc pe Marele Mucenic Mina. În urmă cu câteva zile, am lipsit de la școală, două ore. Toată clasa a plecat. Eu m-am gândit să trec pe la acea biserică. Deseori, unul din preoții parohi, împreună cu câțiva tineri citesc sau cântă din Psaltire. S-a întâmplat ca și în acea zi să-i întâlnesc. Îmi place foarte mult cum cântă.

Cu mare emoție și bucurie m-am așezat și eu la strană, lângă celelalte fete care cântau. Simțeam nevoia să-mi fac urechiile pâlnie și să memorez cântările îngerești. Intrasem în altă lume, mult diferită de cea din liceu. Atât de afundată eram în această lume, încât uitasem că mi-am lăsat ghiozdanul în stranele din spate. Când m-am hotărât să plec, pentru a nu întârzia acasă, mare mi-a fost surprinderea că nu îmi mai găsesc ghiozdanul. Acolo aveam manualele școlare, caietele cu toate notițele de la materiile importante, penarul, carnetul

de elev, abonamentele de navetist, portofelul cu actul de identitate și ceva mărunțiș. Toate aveau importanța lor. M-am întors speriată la Părintele Rusu, care era în altar. I-am povestit ce am pățit. Sfinția Sa, cu toată blândețea mi-a spus să nu mă îngrijorez: „Vom citi Acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina. Avem, zice el, credincioși destui să ne rugăm împreună pentru găsierea ghiozdanului tău!”. Într-adevăr, erau în jur de 10 persoane, plus toți tinerii de la strană. Atunci am auzit, pentru prima dată de Sfântul Mina. Mi-a plăcut mult acatistul. Câte minuni mari a făcut! Sunt sigură că dacă le-ar scrie cineva și pe cele nescrise în acatist, ar auzi toți oamenii de puterea acestui mare Sfânt.

...Apoi am plecat acasă pe jos, din Brașov până în Săcele, respectiv 8 kilometri, de teamă să nu mă dea jos controlorii din troleul și autobuzul cu care circulam, dacă eram găsită fără bilet.

Astăzi, mare mi-a fost surprinderea când am fost chemată de directoare în biroul ei. Mi-a înapoiat ghiozdanul, fără să mă întrebe cum și unde l-am lăsat. Nu a îngăduit Dumnezeu acestea, că s-ar fi complicat lucrurile. Eram oricum speriată de cele întâmplare. Nu știu ce aș fi răspuns. Mi-a spus că persoana care i-a încredințat ghiozdanul a întrebat unde mi-a stat capul de mi-am lăsat ghiozdanul agățat de gard. Apoi m-a luat un fior rece, când mi-a spus că cel care i-a înmănat ghiozdanul era un bătrânel. Nu am avut curajul să o întreb cum arăta acel bătrân. Sunt încă tulburată. Eu nu îl cunosc pe Sfântul Mina și totuși El mă cunoaște și la propriu și la figurat. Mi-a recuperat lucrurile și mi le-a trimis înapoi. Acesta a fost modul său de a-mi face cunoștință cu el. Eu nu meritam această bucurie.

Din ghiozdan lipsesc doar mărunțișul și foile nescrise din caiete. Mă miră faptul că acea persoană care mi-a furat geanta nu a fost ispitită să ia și din lucrurile care îmi erau mie necesare. Aici sigur a fost tot intervenția Sfântului Mina, care a dojenit-o într-un fel, în gând, de mi-a lăsat aproape toate la locurile lor.

Oare toți sfinții răspund atât de repede când îi chemăm? Sau pentru rugăciunile Părintelui Rusu, Sfântul Mina s-a uitat și la mine? Apoi, poate și

rugăciunea făcută în biserică împreună cu mai mulți credincioși, L-au adus pe Hristos în mijlocul nostru.

“Acolo unde sunt doi sau trei în numele Meu, sunt și Eu.”

Și unde poate fi Hristos și nu pot fi și Sfinții? Apoi, Sfântul Mina a fost acolo cu noi, chemat prin rugăciunile noastre.

Ce lucru minunat mi s-a întâmplat astăzi!

O elevă, octombrie 2014, Brașov

33. Patruzeci de zile cu Sfântul Mina

Mari și iubiți sunt Sfinții, căci, și după trecerea lor la viața cea vie, lucrează în continuare Cuvântul Domnului. Sunt studentă în Târgoviște și fac naveta cu două trenuri ca să ajung în acest oraș, la facultate. Sunt în anul III de studiu, iar sora mea a intrat și ea anul acesta, la aceeași facultate. Astfel vom face naveta împreună.

Eu, care de fel sunt mai exigentă, am hotărât ca și sora mea să suporte o parte din răspunderile studentești. Pentru început, i-am dat în grijă portofelul meu cu banii strânși cu greu de părinți, pentru a ne întreține prima luna din anul universitar, respectiv octombrie.

S-a cam nevoit cu un portofel voluminos în buzunarul de la pantalonii de blugi.

În cel de-al doilea tren, la un moment dat, sora mea s-a dus la toaletă. Acolo a scos portofelul, căci o incomoda și l-a pus pe etajeră. La ieșire a uitat să-l mai ia. S-a întors în compartiment, am ajuns la destinație, am coborât, a plecat trenul mai departe, iar de acum portofelul era în grija Domnului. Abia ajunse la gazda unde locuiam, după ce am desfăcut bagajele, am întrebat de portofel. După ce și-a amintit sora unde l-a lăsat, s-a așezat peste noi teama, deznădejdea și tristețea. Ce aveam să-i spunem mamei după o astfel de ispravă. Ce aveam să mă fac eu fără actele de identitate și cele de studiu.

Gânduri, replici, ceartă...toate nu rezolvau problema. Atunci m-am gândit la Sfântul drag sufletului meu, Marele Mucenic Mina. Doar el mă mai putea ajuta de acum. Mai erau exact patru zeci de zile până la Prăznuirea Sfântului. Din nefericire, eu îl iubeam pe Sfântul Mina, dar nici măcar nu știam când e ziua lui de praznic, respectiv 11 noiembrie.

Așa suntem noi oamenii, niște profitori. Nu ne interesează concret viața, trăirile, suferințele, mijlocirile sau zilele importante ale Sfinților. Pe noi ne interesează doar să ne împlinescă cererile, cât mai repede, ca niște “aparate de rezolvat probleme sufletești, materiale sau de viață”. Dacă se poate, ar fi de preferat ca minunile să se înfăptuiască, cu cel mai puțin efort sau sacrificiu din partea noastră.

Și așa a început șirul celor 40 de acatiste. Nu știam cât timp mă voi ruga, nici cum ne va ajuta. Știam doar că trebuie să mă rog stăruitor la Sfântul Mina.

Între timp începuse să se instaleze deznădejdea. Îmi dădeam seama că fusese voia lui Dumnezeu să păținesc astfel, pentru că doar la nevoie l-am chemat pe Sfântul în ajutor. Altă relație nu exista între noi.

Trecuse deja mai bine de o lună și nu primisem nici un semn. Mi-am reînnoit de acum actele. Sora mea, cu mai multă nădejde, își pusese în gând să picteze o icoană pe sticlă, cu Maica Domnului. O făgăduise Sfântului Mina, dacă ne va aduce înapoi portofelul. Eu mă rugam încă, dar cu deznădejde. Peste aceste zile se așternuse tăcerea. De acum începusem să mă rog doar pentru iertare. Până acum...doar cereri, cereri, cereri.

Încă era în lucru, icoana Maicii Domnului, când o colegă de cameră ne-a încredințat de minune. Ea locuiește la câțiva zeci de kilometri de localitatea unde studiem noi. Fusese din nou acasă la părinți, căci și ea face naveta lunar ca și noi. În duminica aceea, după ce a ieșit de la Sfânta Liturghie, a fost abordată de un tânăr care a întrebat-o, dacă cunoaște, la facultatea unde ea învață, o fată care și-a pierdut un portofel acum mai bine de o lună. I-a spus numele meu. Colega mea a tresărit surprinsă de minunea ce se petrecea. Eram colege de cameră. Trăia și ea tragedia noastră. Cunoștea bine întâmplarea, iar

acum, uluită, stătea în fața celui care, din frică de Dumnezeu, nu a îndrăznit să deschidă acel portofel decât pentru a afla cine este persoana care a uitat portofelul în toaleta trenului. Când a venit înapoi la gazdă, colega mi-a povestit ce s-a întâmplat. Bărbatului i-a fost teamă să-i dea colegei acel lucru găsit, ca nu cumva să fie înșelat de spusele acesteia (că suntem colege de cameră și că ne cunoaștem bine).

Ulterior, ne-am dus la el acasă cu o alta icoană mai mică, tot cu Maica Domnului, pictată de sora mea.

Era un om simplu, chiar sărac material. În schimb, avea o familie frumoasă, cu doi copii mici. Acest om, cu frică de Dumnezeu, nu a îndrăznit să ia măcar mărunțișul din portofel, pentru a-și hrăni copiii. Știa că unde pune el mâna, pune și Dumnezeu pedeapsa. Sunt convinsă că acei copii au nu doar un tată care-i învață să pășească drept în viață, ci au și un bun model de creștin.

Nu este suficient să-i învățăm pe alții Calea cea dreaptă, dacă nu suntem și noi exemple vii ai prediciei noastre. Acest exemplu de creștin m-a smerit foarte mult și m-a învățat multe prin fapta și viața lui.

Icoana cea mare, cu Maica Domnului a ajuns, într-adevăr la o biserică nou construită, cu hramul Sfântului Mare Mucenic Mina, din București.

Încă odată ne arată Sfinții mila lor față de neputințele noastre, iar minunile pe care ei le fac, nu sunt decât niște legături de evenimente atât de firești, că ne smerește Dumnezeu cu simplitatea Lui. Noi, cu cât suntem mai complicați, cu atât suntem mai departe de Dumnezeu.

Bucură-te, Mare Mucenice Mina, mult pătimitorule!

G. N., 2012, Buzău

34. Geaca cea nouă

Mă numesc Necula Maria și am 10 ani! Mie mi s-au întâmplat multe minuni, dar pe aceasta cu Sfântul Mare Mucenic Mina nu o voi uita niciodată !

Deci, într-o zi, după ce am venit de la școală, acasă am observat că îmi lipsea geaca nouă. M-am speriat, așa că am anunțat-o pe mama mea și am început să căutăm: în șifonier, în sufragerie, prin toată casa, chiar și la școală. Nu am găsit-o! Singura nădejde pe care o aveam era să mă rog la Sfântul Mina. Am făcut Acatistul lui. Cu lacrimi m-am rugat. Cred că Sfântul Mare Mucenic Mina m-a ascultat, că, a doua zi, când să merg la școală, am găsit geacă cea nouă, ce o pierdusem.

Mult i-am mai mulțumit Sfântului Mina.

Necula Maria, octombrie 2014

35. Lumina zăpezii Sfântului Mina

Sunt o fată îndrăgostită din Brașov, pe care sfântul Mina o iubește, deși dragostea m-a dus cu capul în nori.

A trecut aproape un an de când m-am îndrăgostit de Cătălin. Era iarnă...Și acum țin minte când a venit prima oară la mine acasă, de la o distanță de 150 km, împreună cu încă trei prietene. Au stat doar două zile (27 și 28 decembrie). Că să concentrăm cât mai multe evenimente într-un timp atât de scurt, am ales mai multe locații. Printre altele, seara am mers în vizită la o rudă internată într-un spital situat lângă o pădure. Am urcat drumul pe jos. Am glumit, am povestit, iar la întoarcere am început să ne batem cu zăpadă. A fost prima ocazie în care noi doi ne-am manifestat interesul unul față de călălalt. Așa se face că, în joacă noastră, am căzut de mai multe ori în zăpadă, iar într-una din dăți, mi-a căzut portofelul din buzunar.

Nu am observat acest lucru, decât după mai mult timp. Eram într-un cu totul alt loc, nu ne puteam întoarce, iar dacă ne întorceam, era imposibil de găsit locul în care mi-a căzut portofelul; în plus era și noapte.

El a plecat acasă, iar eu am plecat să-mi petrec trecerea dintre ani la o mănăstire. În acest timp, spre rușinea mea m-am rugat prea puțin Sfântului Mina să-mi înapoieze portofelul.

Cred totuși că s-au rugat alții pentru mine, căci am fost sunată la mănăstire, de mama mea care mi-a împărtășit minunea:

În una din zile, când s-a dus din nou în vizită la spital, a observat, la un moment dat, pe marginea drumului, în zăpadă, un obiect strălucitor. Era “lumina zăpezii Sfântului Mina”. S-a apropiat de obiect și mare i-a fost mirarea când a văzut că strălucea, acolo, capsă metalică dintr-un portofel îngropat în zăpadă. Era portofelul fiicei sale, prea îndrăgostită să mai observe când i-a căzut din buzunar. Oare pentru cine a făcut Sfântul Mina această minune? Pentru mine, pentru mama sau pentru a ne arăta că și dragostea curată dintre doi tineri poate să fie plăcută Sfântului?

G. C , 2000, Brașov

36. Sfântul Mina, deasupra oricăror superstiții

Mama mea își pierduse verigheta. Și-a găsit-o după doi ani, în noroi, lângă hambarul din curte. Câtă zăpadă, câtă ploaie, câți pași trebuie să fi trecut peste ea... A încercat fel de fel de modalități superstițioase, dar fără rezultat. Doar Sfântul Mina a făcut să vadă, după o atât de lungă perioadă de căutare, un obiect mic, lucios, pe jos, înfipt în pământ: verigheta care pierdută a fost, timp de doi ani, și s-a aflat.

Eu am o puternică trăsătură de caracter: uit repede și des, dar Sfântul Mina îmi trimite în gând, atunci când e cu folos, locul unde trebuie să caut lucrurile răătăcite. Îmi pierdusem, acum câțeva vreme, permisul de la bibliotecă. Sora mea, sfătuindu-mă, îmi pune în gând ajutorul, marele ajutor adus de Sfântul Mina, oricui și oricând. Am zis, așa, de gura ei mai mult, un

„Sfinte Mina, ajută-mă!” și, când am mers să îmi refac permisul, cel vechi mă aștepta deja acolo, la ghișeul de permise al bibliotecii.

Sfântul Mina chiar ajută! Aleargă în ajutor mai repede decât gândul și cererea noastră, de cele mai multe ori. Trebuie numai să îndrăznim!

Lorena, noiembrie 2014, Cluj

37. Examenul de licență și buletinul buclucaș

Nu pot să nu îmi exprim și eu mulțumirea față de Sfântul Mina care m-a ajutat de multe ori! Vreau să vă spun doar o întâmplare. Acum aproximativ un an și jumătate, când mai aveam două săptămâni până la examenul de licență mi-am pierdut buletinul, care urma să îmi fie indispensabil. Timp de o săptămână l-am tot căutat, atât la cămin, cât și acasă. Nu mai aveam speranța, dar mi-am amintit că o vecină (Dumnezeu să o ierte pe Margareta!) mi-a povestit cât de mult o ajutase Sfântul Mina și atunci m-am rugat să mă ajute și pe mine. Așa mi-am găsit buletinul. Brusc mi-a venit ideea să mă uit după un dulap. Nu mi-am dat seama cum a ajuns acolo.

Emilia, decembrie 2013, Cluj

38. Colega mea și-a găsit portofelul

Legat de ajutorul Sfântului Mina aș vrea să povestesc și eu o întâmplare, la care am fost martoră. Eram în liceu și o colegă de a mea și-a pierdut portofelul în laboratorul de informatică. L-a căutat foarte mult peste tot și nu l-a găsit nicăieri. Era supărată, pentru că, pe lângă bani, avea și acte în el.

Profesoară de religie pe care o aveam la vremea aceea i-a spus să facă acatistul Sfântului Mina, să o ajute să-l găsească. Ea l-a citit și, la următoarea

oră de laborator, cred că a fost după vreo două zile, și-a găsit portofelul într-un dulap. Nu știa cum a ajuns acolo, dar s-a bucurat că l-a găsit.

De atunci și eu cred că Sfântul Mina este grabnic ajutor, chiar dacă nu am trăit eu experiență aceea.

Marcela Simona, 14 decembrie 2013, Cluj

39. Fiul meu a rămas acasă

Pelerinajul cel mai mare de la București, după părerea mea, este de hramul Sfântului Mare Mucenic Mina de la biserica ridicată pe ruinele arse ale celei din care a scăpat miraculos doar icoana Sfântului. Este prima mea biserică pe care eu am descoperit-o când eram în mare impas, căci fiul meu cel mare se gândea să se mute cu facultatea de la Automatică (București) tocmai la Honolulu, în Hawaii (SUA). Eu nu mai eram atee, dar nici nu mergeam la Biserică foarte des... Deși aflasem de Sfântul Mina - grabnic ajutor al situațiilor neașteptate, nu găsisem încă locul bisericii, deși căutam în zona din centrul vechi unde era localizată.

În primăvara, în care am aflat că Andrei, la cei 20 de ani ai săi, a fost fascinat de Hawaii ca fiind "raiul pe pământ", mă plimbam distrusă prin oraș și, exact când să mă lovească o mașină, mi-a răsărit înaintea ochilor biserica Sfântului - "o bijuterie albă".

Am descoperit astfel și puterea mângâietoare pe care o primesc cei ce stau lângă racla cu moaștele Sfântului și de la multele slujbe de aici. Veneam aproape zilnic să stau ore întregi, să contemp lu gustul neasemănat ce-l aflam doar aici și eram doritoare să-mi petrec toată viața așa cu diminețile împărțite cu Sfântul (eram casnică și plecam de acasă cu scu ze "gospodărești"). Dar nici nu bănuiam eu câte mi se mai pregătiseră de la Domnul cu sfinții săi...

După cele 40 de zile de Acatist dat aici și citit de preoți cu anume rânduială, pentru a se arăta voia Domnului cu Andrei (care era unul dintre

”supradotații” generației lui ce rămăsese în țară), care s-a aflat zicând, acest fiu ca un rebel devenit după liceu, că: ”DOAR ÎN ROMÂNIA va afla fete cu suflet bun...și că munții țării lui prin care ne plimbasesem mult îi sunt de neînlocuit”. Asta a fost o mare veste pentru noi și apoi băiatul nostru, rămas în țară s-a și realizat în următorii doisprezece ani.

Au continuat alte minuni pentru mine (căci cei din familia mea nu au înțeles corect neașteptatul meu atașament pentru biserică), dar pomelnicul meu de rugăciune pentru șase săptămâni îndrăzneam să-l dau (cu participarea mea la citirea lui) de trei ori pe săptămână doar în Postul Mare. Și iată că, în fiecare an, mi se mai descoperea câte un lucru/situație necunoscut și neașteptat. Toate au contribuit la descoperirea și formarea convingerii mele (formate ca om de știință) despre Tainele ascunse ale Creatorului, descoperite ma ales sfinților săi.

Minuni concrete pe care le pot mărturisi sunt: realizarea de către duhovnicul meu a cumpărării sediului eparhial (pentru care s-au rugat mulți, câțiva ani Sfântului Mina), aceasta fiind o lucrare cu multe ispite, și aflarea de către mine, după citirea acatistului cu râvna disperării, a unor lucruri prețioase rătăcite (ascunse bine) prin casa noastră super aglomerată. Astfel am recuperat mapa cu actele principale, precum și bijuteriile mamei.

Recent, deși la Cluj nu am cum să-l mai vizitez pe Sfântul, am citit cu evlavie acatistul lui, la mare nevoie și grabnic s-a ușurat situația sau am găsit ce căutam, răscolind casa inutil. Menționez că doar o dată am putut sta la tot rândul, înainte de ziua hramului, dar adesea am putut sta foarte aproape de raclă, în cadrul îmbulzelii inerente, dar bune.

Alte minuni relatate de persoane alături de care am stat în cei șapte ani cât am frecventat biserica Sfântului:

1. Cineva din Craiova și-a găsit contul de card golit de bani, iar, după acatistul dat la București, a reușit să afle cum s-a golit (prin fraudă);

2. O prietenă a aflat, tot după acatistul de șase săptămâni, despre o situație gravă din trecutul familiei, care a apăsă asupra urmașilor. Astfel a putut merge, cu folos, la dezlegarea arhierescă;

3. Multe aflări de obiecte pierdute în casă, automobil sau chiar pe stradă. Și eu am găsit astfel, lucruri minuscule căzute sau, întorcându-mă pe la locul pierderii, le-am aflat pe drum.

Iar o minune globală este demonstrată prin cantitatea uriașă de bijuterii donate la icoana Sfântului Mina (câteva kilograme anual); și eu am dat verigheta...

Ana Maria G, 2 noiembrie 2014, Cluj

40. Suntem casnicii Sfântului Mare Mucenic Mina

În anul 1991, după o viață petrecută în umbra păcatului, eu și soțul meu ne-am întors la Hristos. Cu ajutorul Maicii Domnului, am regăsit potecuța pe care o pierdusem, uitând drumul pe care îl făceam cu bunicii noștri la Biserică. Am început ceea ce unii numesc ”urcușul duhovnicesc”, pe care-l continuăm și-n prezent.

Pe acest drum ne-am întâlnit foarte devreme cu un minunat Sfânt, pe care l-am cunoscut din spusele unora, dar și din „Proloage” și „Viețile Sfinților”. Un Sfânt care m-a cucerit prin mulțimea chinurilor la care a fost supus, dar și a minunilor amintite în Acatistul său și regăsite în povestirea vieții sale. Mai mult, soțul meu, care are o memorie remarcabilă mi-a ordonat într-o zi să învăț condacul I al acatistului Sfântului, rugăciune pe care o rostesc, fiind de mici dimensiuni, zilnic, de multe ori. Și Sfântul e cu mine! Pierd ceva, se rătăcește un lucru, am uitat unde am pus ceva, primul gând e la Sfânt: ”Folositor și ajutor mare te-ai arătat lumii în primejdii, mucenice....” Și lucrul apare...

În anul 2002 am plecat în Spania, unde am rămas 10 ani. La început ne-a fost foarte greu, până ce soțul meu și-a luat carnetul de conducere și am putut

să căutăm o biserică apropiată de orașelul în care trăiam. Și am găsit parohia, ați ghicit!: Sfântul Mare Mucenic Mina, din Ciudad Real-Tomelloso, pe care am frecventat-o până la revenirea în țară, în 2012.

Sfântul i-a rezervat soțului meu un loc de mare cinste - cântăreț și, o vreme, prescurar și ne-a învrednicit de prietenia preotului nostru paroh, Alexandru. Sfântul a fost de la început o prezență vie în viața noastră: soțul meu era în căutare de lucru, ne rugam minunatului Mina și ușile se deschideau.

Într-o vreme, după ce m-am îmbolnăvit de boala de care sufăr și în prezent, m-am apucat să pictez icoane. În timp ce pictam o icoană a Sfântului Mina, mă rugam Sfântului pentru ajutor și atunci mi-a revenit în minte că de mai mult timp pierdusem un ineluș la care țineam pentru că era cadoul de 20 de ani de căsnicie pe care mi-l făcuse soțul meu cu ani în urmă. Eu începusem de mai multe săptămâni să fac lăzile cu lucruri pentru întoarcerea în România, așa că nimic nu mai era la locul său, toate lucrurile fuseseră verificate de mai multe ori, iar de la inel îmi luasem adio definitiv. Pusesem sub bibliotecă, pe al cărei raft stătuse cu alte nimicuri inelul, o cutie mare, goală, adusă de la magazine și așteptând să fie umplută de cărți. Eram în sufragerie cu soțul meu, care citea, iar eu pictam icoana Sfântului. Când, deodată, îmi trece prin cap un gând: ia du-te și te uită în cutie și vezi, nu cumva?... Alt gând mi-a zis: idee trăznită, cutia aia n-a venit nicicând în contact (temporal vorbind) cu inelul. Mă uit la fața Sfântului și-mi zic: Nu cumva? și mă duc în camera alăturată, de acum goală și plină de lăzi închise, desfac capacul cutiei, o deschid, și pe fundul ei... Inelul! Am rămas fără grai. L-am luat și m-am dus țopăind la soțul meu, strigând: mi-a găsit inelul! Sfântul Mina mi-a găsit inelul!

Altă dată, am iesit la cumpărături cu o jachetă cu niște buzunare largi, care parcă invitau pe hoți. Mai aveam în casa o hârtie de 50 de lei și vreo 2-3 hârtii de câte un leu. Am plecat în oraș obsedată de gândul că voi fi jefuită sau că voi pierde banii, deși tot timpul am încercat să țin mâinile în buzunar. Într-unul din magazinele în care am intrat m-am ciocnit cu o persoană care s-a prelins pe lângă mine și atunci mi-am zis: am rămas fără bani. La casă mi-am da

seama că nu mai aveam banii. Imediat am început să spun rugăciunea către Sfânt, dar și reproșul că m-am lăsat la mâna hoțului și, până acasă, am tot zis în sinea mea, alături de rugăciune: „Sfinte Mina, tu știi că erau ultimii mei bani, fă o minune și dă-mi-i înapoi!” Și așa până acasă, vorbeam singură pe cale. Când am ajuns acasă, m-am dus direct la masa pe care fuseseră banii înainte de plecare și, cu convingerea că Sfântul mă auzise, m-am repezit să îi caut și... i-am găsit sub o foaie de hârtie, pe care fuseseră puși înainte. Am mulțumit cu emoție, prin trei închinăciuni.

Altă dată soțul meu a lucrat la un patron care nu prea era corect cu plata salariilor și care, fără motiv, l-a concediat înainte de terminarea contractului și i-a oprit salariul pe ultima lună, ca și drepturile de concediu.

Când soțul meu a venit supărat acasă și mi-a povestit, eu am zis doar atât: se pune cu Sfântul Mina? Ia să vedem! Și două luni cât a durat litigiul m-am rugat Sfântului să facă dreptate. Și a făcut-o... Salariul restant, toate drepturile, cât și o despăgubire pentru daune ne-au fost înapoiate. E drept că mai bine de două luni ne-am descurcat cu dificultate, dar Sfântul, alături de alt Sfânt ocrotitor al familiei noastre, Sfântul Ioan Maximovici, ne-a ajutat și pentru aceasta le-am fost și le suntem recunoscători și mulțumitori.

Același lucru i s-a întâmplat și unei nepoate: nu-și primea niște drepturi salariale care se împotmoliseră pe undeva, dar după ce am făcut șapte acatiste ale Sfântului, banii au venit celei căreia i se cuveneau.

Cumnatului meu de la București i-a venit o factură la lumină de 540 RON, pentru că aparatul de înregistrat aflat în tabloul comun al blocului se defectase și înregistrase kilowați cu nemiluita. Când au primit factura, s-au luat cu mâinile de cap și au cerut expertiza pentru stabilirea adevărului și scoaterea lor din culpă. A părut că totul se va rezolva. Când, după ce timpul permis unei contestații trecuse, s-au trezit cu o somație expresă de a plăti suma. Omul s-a prezentat la data indicată și funcționarul i-a spus că e bun de plată și i-a zis să vină a doua zi cu banii, dar el nu știa că Sfântul nostru drag fusese rugat să facă dreptate. Dar, a doua zi, când se pregătea să scoată banii, funcționarul i-a

prezentat factura, iar în dreptul sumei era un minus mic și drăgălaș de culoare roșie și și-a cerut scuzele de rigoare.

Sunt multe de povestit despre Sfinți, dar, în primul rând, trebuie să cred că ei sunt cu noi și ne iubesc și ne ocrotesc și mai ales că nu se supără dacă avem evlavie și la alți Sfinți.

Olga, noiembrie 2014, Buzău

41. Înghețata și portofelul

Văzând câte lucruri minunate a făcut Sfântul Mina pentru fiecare, o să vă povestesc și eu despre o întâmplare din viața mea, în care am simțit că Sfântul Mina mi-a fost grabnic ajutor.

Fusesem în oraș și, în drum spre casă, m-am gândit să mă opresc prin parc și să-mi iau o înghețată și nu știu cum am făcut de am scăpat portofelul fără să-mi dau seama, după ce am plătit înghețata. După nici jumătate de oră ajung acasă și îmi dau seama că îmi lipsește portofelul. Am început să scot tot din geantă, căutam, căutam și nu îl găseam nicicum. La vreo 5 minunte după ce am început să mă îngrijorez, îmi sună telefonul. Era un domn de la poliția din satul natal, care m-a sunat să-mi spună că cineva cu inima bună mi-a găsit portofelul și l-a dus la secția de poliție din orașul în care locuiesc. A fost ușor să mă găsească deoarece, fiind de la sat, numai eu puteam fi persoana cu acel nume ...

Pentru mine a fost o minune care m-a impresionat foarte mult și, chiar dacă pe atunci nu știam prea multe despre Sfântul, acum știu că el și Maica Domnului m-au ajutat și mai sunt multe alte întâmplări în care am simțit ajutorul lor!

Simona Râșteiu, octombrie 2014, Cluj

42. Sfântul m-a ferit de multe rele și pagube

Sfântul Mina m-a ajutat grabnic în atâtea situații, încât am ajuns să consider prezența Sfinției Sale în viață mea de zi cu zi ca pe ceva obișnuit, iar chemarea lui ca pe o certitudine a unui răspuns. De la rătăcirea cheilor de la apartament sau a telefonului mobil, până la situații în care simțeam că am fost nedreptățită sau păgubită de către cineva, intervenția Sfântului la o scurtă și nevrednică chemare a fost rapidă și întotdeauna primeam chiar mai mult decât aș fi îndrăznit să cer.

De exemplu, când îmi pierusem un telefon mobil scump, un smart phone, speriată am apucat să citesc doar un Icos și un Condac din Acatistul Sfântului, când m-am trezit că sună un alt telefon, iar la capătul firului era o colegă oarecare, ce îmi găsisese absolut accidental prețiosul mobil sub scaunul ei de la mașină... un loc în care nu m-aș fi gândit să caut, și nici ea nu ar fi căutat, dacă întâmplător(?) nu și-ar fi rătăcit și ea mobilul, pe care evident l-a găsit tot în acel loc. Această întâmplare mi-a întărit relația cu colega mea, care a devenit din acel moment o prietenă de încredere.

Într-o sesiune am picat un examen, despre care eram convinsă că meritam să îl iau, chiar dacă nu cu o notă foarte mare. În timp ce învățăm pentru restanțe, am citit zilnic acatistul Sfântului, rugându-l să îmi ajute, și să fie evaluată corect lucrarea mea. Nu îmi doream o notă mare, doar una de trecere. Deși învășasem foarte mult și conștiincios, știam că din principiu la acea materie se iau note mici, nejustificat. Totuși, Sfântul Mina nu a îngăduit nicio nedreptate la corectarea lucrării mele, așa încât notă finală a fost nouă, o adevărată realizare din punctul meu de vedere. Și încă o realizare, materia pe care atunci am recapitulat-o strașnic pentru restanță, a devenit acum o informație prețioasă pe care o folosesc în practică de zi cu zi de la locul de muncă.

Altă dată, părinții mei au descoperit că bunicul meu fusese înșelat luni în șir de factorul poștal care îi aducea acasă la țară pensia în fiecare

luna...practic, pentru că dumnealui nu cunoștea banii în lei noi, putea fi ușor înșelat. Când am descoperit, am început să citim acatistul Sfântului....nu am putut recupera acei bani însă în scurt timp am aflat că doamna respectivă fusese demascată de către altcineva și destituită.

Odată am pierdut 50 lei mergând la cumpărături...știam sigur că i-am pus în buzunar, dar când am ajuns la piața din apropierea blocului meu, banii nicăieri. Automat am început să zic în gând: "Sfinte Mina, ajută-mă!", și am refăcut drumul înapoi... banii mă așteptau la intrare în scară blocului, pe unde trecuseră între timp foarte mulți oameni.

Într-o altă zi ni s-a stricat frigiderul...aparent nu avea nicio defecțiune, dar totuși nu pornea nicicum. Am terminat de citit Acatistul Sfântului, și continuarea cred că e lesne de imaginat... frigiderul a reînceput să meargă!

Întâmplări de felul acesta sunt multe în viața mea din ultimii ani. Puterea Sfântului Mina, pe care mi-l imaginez că pe un bărbat curat, drept și foarte serios, este de netăgăduit. El mi-a răspuns întotdeauna când am avut probleme reale, dar nici de la micile rugăminți (chei, telefoane mobile pierdute) nu s-a dat înapoi. Și sunt convinsă că m-a ferit de multe rele și pagube pe care eu nici nu mi le pot imagina. Îți mulțumim Doamne pentru Sfinții Tăi!

Adela Raluca Nostor, 9 noiembrie 2014, Cluj

43. Nu-l putem obliga pe Sfântul Mina să ne ajute, chiar dacă ar putea face asta

Eu am trăit o minune mai greu de înțeles, să zic așa... copilașul nostru a luat telefonul meu și jucându-se cu el, l-a ascuns undeva prin casă... L-am căutat cu soțul meu peste tot, chiar peste tot: prin toate dulapurile, pe sub paturi, în toate cutiile cu jucării, dar nimic. Ioan spunea că telefonul a plecat cu Lachi și Beto (câinii vecinilor) la plimbare. Nu cred că își amintea unde îl pusese... După o zi de căutări am renunțat, dar soțul meu încă nu renunțase, se

încăpățâna să mai caute. Nu îmi era tare dor de telefon ci de pozele cu copii care le aveam pe el...

Am început să plâng și să-l rog pe Sfântul Mina să mi-l dea, îi spuneam că sunt sigură că el știe unde e telefonul meu; dar nimic. I-am spus soțului tristă :” Nu-l putem obliga pe Sfântul Mina să ni-l dea chiar dacă știe unde e! Asta este.”. Duminică seară (după o zi jumăte de căutări), după ce am luat o altă cartelă deoarece nu mai speram să-mi găsesc telefonul, când am vrut să-l culc pe băiețelul nostru, stupoare! telefonul meu era pe patul lui!!!

Nu el l-a pus acolo deoarece îl urmăream și eu și soțul să vedem dacă nu merge l-a ascunzătoarea lui secretă! Nu puteam să oitem să-l fi văzut pe pat, deoarece am ridicat până și saltelele de la toate paturile, cearceafurile... tot.

Eu cred că Sfântul Mina mi l-a înapoiat... poate ceilalți cred că e o fabulație... dar cum altfel să fi ajuns telefonul acolo? Cine să-l fi pus?

Emilia Bujeniță, 8 noiembrie 2014, Cluj

44. O sumă mare de banii a fost găsită și credința noastră întărită

Când eram mică (eu aveam în jur de 12 ani iar sora mea avea în jur de 13 ani), s-a întâmplat în familia noastră o minune, prin mijlocirea Sfântului Mina:

Mama mea lucra că și casieră la o școală. Într-o vineri după-masa, înainte de a veni acasă, nu știu cum de s-a întâmplat să ia de undeva o suma mare de bani, pe care urmă să o ducă luni la servicii, pentru că era deja o ora târzie și nu s-a mai întors la școală. A ajuns cu banii acasă și în seară respectiv și a două zi, am petrecut timpul împreună într-un mod obișnuit. Duminică în schimb, și-a dat seama că pungă de bani dispăruse fără urmă. A fost o agitație mare în casă, am căutat cu toții, dar nici urmă de pungă sau de bani. Am căutat-o chiar la coșul de gunoi (afară), poate vedem pungă de bani în sacul de gunoi pe care îl aruncasem, dar nu am găsit-o.

Luni dimineață, mama, foarte stresată și supărată a mers la servicii fără bani, dar a ajutat Dumnezeu că nu a întrebat nimeni de bani în ziua respectivă. Când a venit acasă, din nou am început să căutăm banii, dar nu i-am găsit. Atunci, mama și-a amintit că bunica avea mare evlavie la Sfântul Mina și tot îi spunea să citească acatistul Sfântului pentru alte nevoi. Ea și-a amintit că Sfântul Mîna este grabnic ajutător în aflarea lucrurilor pierdute și a rugat-o pe sora mea să citească acatistul Sfântului. Sora mea a început să citească acatistul și în maxim 5 minute de când a început să îl citească, mama a găsit punga cu bani. Îmi amintesc că mama atunci a căzut efectiv în genunchi și a început să plângă și a spus că din cauza păcatelor s-a întâmplat așa. A fost clar o minune prin mijlocirea Sfântului Mina!

Bucură-te Sfinte Mina, aflătorul lucrurilor pierdute!

Andreea Florea, 8 noiembrie 2014, Cluj

45. ” la să văd, de ce ești în stare? Ești așa grabnic ajutător ? ”

"Sfinții nu se supără, nu se mânie, nu țin minte răul, și mai presus de toate "Ei" sunt grabnici ajutători, condiția este numai să-i chemăm noi în ajutor"... acestea erau cuvintele care-mi răsunau neîncetat în minte, pe drumul de întors acasă, pe la ora patru dimineața, de la slujba de vineri noaptea spre sâmbătă, la biserica din Bicfalău, unde de aproape șapte ani de zile mergem vinerea noaptea la slujbă. Acolo părintele duhovnic Serafim ne-a obișnuit cu pilde despre Sfinții lui Dumnezeu.

După ce s-a terminat slujba, am rămas la spovedanie, iar la sfârșit i-am spus părintelui, așa cu amărăciune în glas, căci iată părinte, acum în clipe grele ale vieții nu mai am nici un prieten care să mă viziteze sau să mă sune să se intereseze ce mai fac sau cum mă mai descurc cu toate. Atunci părintele Serafim mi-a răspuns că am o mulțime de prieteni, care așteaptă doar să fie

64

chemați în ajutor și " Ei" negreșit, neîntârziat și grabnic ajutători sunt. la care eu mirată am întrebat:

- Și unde sunt acei prieteni, părinte?

- Sfinții, sfinții Lui Dumnezeu, ei sunt adevărații noștri prietenii, mi-a răspuns părintele.

- Da părinte, aveți dreptate ! am spus eu și am căzut pe gânduri, ascultând în continuare.

- Desigur, ne-a spus părintele Serafim, că toate faptele bune făcute în numele lui Hristos, ne oferă harul Sfântului Duh, dar mai mult decât toate, rugăciunea, care este mereu la dispoziția noastră, precum spunea Sfântul Serafim de Sarov, pe acești prieteni dragi, pe sfinți, cu rugăciunea îi putem chema în ajutorul nostru.

După o vreme, de la momentul când am primit minunata pildă despre sfinții lui Dumnezeu și în special despre minunile Sfântului Mare Mucenic Mina, mult pătimitorul, am plecat spre stațiunea Covasna, pentru a o duce pe mama mea, în stațiunea respectivă, având bilet pentru tratament. Mai aveam puțin până să ajungem la hotelul unde trebuia să fie cazată, când mama și-a adus aminte că nu și-a cumpărat măslina, care îi plăceau foarte mult... și atunci am oprit mașina la un magazin alimentar pentru a-i îndeplini dorința. Am rezolvat imediat cu cumpărăturile și apoi am revenit la mașină pentru a ne continua drumul. Însă, surpriză, mașina nu a mai pornit, am încercat în toate felurile posibile, dar din păcate nu am reușit. Am mers cu mama, cu bagajele, pe jos până la hotel, am îmbrățișat-o și ne-am luat la revedere, căci nu mai puteam întârzia alături de ea, trebuia să rezolv cu mașina pentru a mă întoarce acasă, la Brașov. După ce am cerut ajutorul mai multor persoane, până și unui mecanic de la un hotel din apropiere și nu am rezolvat nimic, în final, tot întrebând în toate părțile, a venit un domn cu o mașină 4X4, destul de puternică care m-a

"tras" cu niște "șufe", până am reușit să o pornesc și m-a sfătuit să nu mai opresc până acasă.

La momentul respectiv, pentru mine nu mai conta decât că am pornit-o și bucuroasă mă îndreptam spre casă, însă înainte să apuc să ies din stațiune, am observat mașina socrului meu, care era și el în stațiune la tratament, însă cazat la una alt hotel și atunci dimineață, când nu îmi mai pornea mașina, disperată l-am sunat și l-am chemat și pe el în ajutor, dar se afla la tratament și nu a putut veni. În momentul când eu i-am observat mașina, fără să-mi dau seama, am vrut să opresc pentru a vorbi cu el, ceea ce am și făcut, uitând de recomandarea domnului care m-a ajutat să pornesc mașina. Și așa se face că iarăși am rămas fără mașină.

La un moemnt dat, îmi veni în minte, pilda cu Sfântul Mina. Atunci plină de un avânt nemai-întâlnit, am căutat în poșetă Acatistul Sfântului Mina și cu mare nerăbdare și pe nerăsuflăte, am citit Acatistul Sfântului și apoi am ieșit din mașină și cu un aer așa protector chiar am ridicat mâinile către cer și cu voce tare i-am spus:

- Ei, Sfinte Mina, eu te-am chemat, te-am rugat să vii să mă ajuți! Ia să văd, de ce ești în stare! Ești așa grabnic ajutor, cum a spus părintele Serafim?

Și tocmai când în sinea mea spuneam că nu este chiar cum a spus părintele, căci uite nu vine nimeni să mă ajute, nu oprește nici o mașină să mă tragă sau să-mi dea curent, tocmai atunci se cobora, încet, agale, așa la plimbare, un domn cu o doamnă la braț, pe partea celaltă de drum. S-au oprit, s-au uitat la mine cum mă agitam, m-au salutat respectuos, și domnul m-a înterbat dacă mă poate ajuta cu ceva, la care eu "iritată" i-am răspuns că am probleme la mașină și să mă lase în pace, căci aștept pe "Cineva" să mă ajute. Domnul respectiv, nici nu a băgat de seamă, tonul meu "ostentativ" și atitudinea mea deloc politicoasă și și-a continuat drumul spre mașina mea.

Mă întreba binevoitor și foarte politicos și dornic să mă ajute, ce s-a întâmplat și dacă am curent la bord? Apoi a meșterit ceva pe acolo, eu una nu vedeam prea bine ce făcea acolo, căci era capota ridicată... dar cu aceeași atitudine iritată și că doresc să fiu lăsată în pace, tot bombăneam în legătură cu cea ce făcea acolo, că uite mașina nu pornește. Atunci domul cu mare blândețe, plin de înțelegere și nebăgând în seamă iritarea mea îmi spune:

-Urcați în mașină, vă rog și dați-i o cheie!

Eu urc în mașină, vrând parcă să-i arăt că nici nu pornește mașina, că iată de când mă străduiesc și nu am primit nici un ajutor, când, făcând ascultare, împlinesc ce mi-a spus domnul respectiv să fac și, "MINUNE", mașina a pornit!

Nu-mi venea să cred ochilor cât mă străduisem prima oară să o pornesc, în toate modalitățile și... domnul respectiv cu mâinile goale, în câteva minute a reușit să o repare, mi-a spus că nu erau strânse bine bornele la baterie. ...îmi venea să-l îmbrățișez puternic, însă i-am mulțumit din inimă, cu recunoștință, l-am întrebat cât mă costă, dar a spus că m-a ajutat cu drag. l-am mulțumit și apoi ne-am despărțit, eu nerealizând că de fapt așa de grabnic ajutător și de simplu a venit ajutorul de la Sfântul Mina.

Abia apoi, pe drumul de întoarcere, am realizat că fusese ajutorul Sfântului Mina, așa precum mi-a zis părintele duhovnic Serafim, grabnic a răspuns sfântul chemării mele, însă ajutorul el știa cum trebuia să vină, nu cum mă gândeam eu, ci cum era emai bine... și atunci din toată inima i-am mulțumit Sfântului și i-am cântat: "Bucură-te, Sfinte mare Mucenice Mina, mult pătimitorule"!

Daniela, noiembrie 2014, Brașov

46. De când mi-a răspuns prima dată la rugăciune, aproape că nu-i mai dau timp să răsuflă

Când am început să merg la Biserică nu înțelegeam de ce, dacă Dumnezeu e mai mare peste toți Sfinții, oamenii se roagă Sfinților și nu direct lui Dumnezeu. Atunci însă când l-am întrebat pe Părintele cui să mă rog pentru frații și părinții mei, el mi-a spus: Sfântului Nicolae și Sfântului Mina. De atunci am început să mă rog celor doi Sfinți, însă mă rugam lor doar pentru familia mea. Când am avut prim dată nevoie de ajutor, mi-a venit în gând Sfântul Mina și l-am rugat să mă ajute. A fost o rugăciune tare neîncredătoare și deznădăduită, nu știam dacă chiar poate și vrea să mă ajute, nu știam prea multe despre Sfântul Mina și nu știam deci, cui mă rog. Am fost șocată când m-a ajutat, nu mă așteptam.

Eram la Facultatea de Litere și aveam foarte mult de citit. Într-o zi când m-am dus la Bibliotecă să împrumut niște cărți și doamna de acolo mi-a spus că nu pot lua nici o carte pentru că nu le-am restituit pe ultimele împrumutate. Știam sigur că le-am adus înapoi și am rugat-o să le caute, mi-a răspuns că nu are rost să le caute, dacă le-aș fi înapoiat ar fi scris în calculator, dar nu a scris, deci nu sunt. În următoarele 4-5 zile m-am dus în fiecare zi la bibliotecă și am întrebat dacă nu s-au găsit cărțile. Nimic. Știam sigur că le-am dus și acum nu erau niciunde. Nu știam ce să fac și mi-a venit gândul să-l rog pe Sfântul Mina să mă ajute. Nu știam mai nimic despre el, dar i-am spus că eu știu sigur că am înapoiat cărțile și că-l rog să facă cumva, să o ajute pe doamna de la Bibliotecă să le găsească pentru că am nevoie să împrumut alte cărți. Înainte să-l rog mă duceam în fiecare zi să întreb dacă au apărut cărțile, după ce l-am rugat nu m-am mai dus. Mă gândeam că nu o să mă ajute și că o să fiu tare dezamăgită și de câte ori mă porneam îmi ziceam în gând că poate mai are nevoie Sfântul de câteva zile să rezolve problema și mai așteptam. După câteva zile de pauză mi-am făcut curaj și m-am dus iar să întreb. Am rămas cu gura căscată când

doamna de acolo mi-a spus că acum câteva zile căuta câteva cărți într-o încăpere în care mergea mai rar și când le-a văzut și a vrut să le ia, i-au căzut în cap alte cărți care erau deasupra celor de care avea nevoie și pe care nu le observase. Cărțile care i-au căzut în cap erau cărțile restituite de mine, pe care nu le mai găsea. Când le-a văzut și-a adus aminte că atunci când i le-am dat avea ceva urgent de făcut și le-a pus acolo sus pe raft, fără să le treacă în calculator și a uitat de ele. Aceasta a fost prima dată când Sfântul Mina m-a ajutat și nu m-a șocat atât faptul că a venit când l-am chemat, deși nu credeam deloc că poate face asta, ci faptul că l-am simțit atât de viu în ajutorul pe care mi l-a dat. De când mi-a răspuns prima dată la rugăciune, aproape că nu-i mai dau timp să răsuflă. Mereu îl chem în ajutor și mereu, dar mereu, vine. Și încontinuu mă uimesc mereu, nu atât de ajutor, deși e imens, cât de faptul că Sfântul e atât de viu și de aproape.

Eram deja o veterană în a-l asalta pe Sfântul Mina cu cereri, așa că era normal ca atunci când am o problemă, chiar una minoră, să-mi vină în minte faptul că sigur el mă poate ajuta. Într-o zi de dimineață am avut grijă de doi copii, iar pe la ora 14 urma să plec la facultate până seara târziu. Nu mi-am luat nimic de mâncare cu mine și atunci când am plecat de la copii nu puteam să mă gândesc la altceva decât la mâncare. Mi-am pus eu în minte că în drum spre facultate o să mă opresc la o covrigărie și o să-mi achiziționez doi covrigi. Îmi plăceau foarte mult covrigii de acolo așa că mă tot gândeam dacă să-i mănânc pe amândoi po loc sau dacă să păstrez unul pentru mai târziu la școală. Și cum nu puteam eu să mă hotărâsc cât de repede să-i mănânc mi-am băgat mâna în buzunar să-mi scot banii. Am scos mâna din buzunar și nu era decât un leu acolo. Am verificat mai bine, nimic. Am căutat și-n celălalt buzunar, gol. Deja mă panicam, un covrig era totuși important pentru mine în acel moment. M-am uitat și în ghiozdan, pustiu. M-am convins cu tristețe că nu am decât un leu. Și cum stăteam eu foarte, foarte amărâtă mi-a venit gândul salvator: Sfântul Mina! I-am spus și lui planul meu și l-am rugat să mă ajute și pentru că

știam, din experiența mea, că e foarte grabnic ajutor m-am uitat iar repede în ghiozdan și prin buzunare să mă asigur că nu mi-a apărut deja un leu pe acolo. Nici o schimbare. Cu toată nădejdea însă, am pornit la drum. Mergeam de acum cu capul plecat, fiind foarte convinsă că o să mă ajute Sfântul Mina să găsec un leu pe jos, pentru că, desigur, el ne ajută mereu să găsim lucruri. Planul meu era însă mult mai plictisitor decât al lui.

Nu am găsit nimic pe jos și când am ajuns la covrigărie deja mă convinsesem că îmi ajunge și un covrig. I-am dat leul vânzătoarei și tare amărâtă i-am cerut un covrig. Mi-a dat doi. Cred că m-am uitat așa șocată la ea că a început să râdă și mi-a spus: „Mie mi se pare că ăștia doi sunt mai mici decât restul, așa că i-ai pe amândoi la preț de unu.” Știu eu de ce i s-a părut așa. Altă dată când Sfântul Mina m-a ajutat să-mi potolesc pofta de mâncare, a fost când eram într-o tabără la munte, organizată de un preot și de soția lui. Eram sus pe munte și nici urmă de magazin și mie, mare consumator de ciocolată, mi s-a făcut foarte poftă de un snickers. Nici vorbă că nu aveam de unde să iau și faptul că știam asta mă făcea să mă gândesc și mai mult ce bun e și ce mult aș vrea să mănânc unul și i-am spus Sfântului Mina că știu că ar fi absurd să-i cer un snickers, cu atât mai mult că la masă primeam dulciuri, nu duceam lipsă deloc și era doar un moft. Și cum fantazam eu cum o să-mi cumpăr trei snickersuri când se termină tabăra și o să-mi treacă pe veci pofa asta, vine la mine doamna preoteasă și-mi spune: „am fost cu mașina jos, în sat, la magazin să iau pâine și am luat și un snickers, dar eu nu mănânc din ăsta și m-am gândit să ți-l dau ție, poate-l vrei.” Și l-am vrut!

O altă minune, din cele multe de care am avut parte cu Sfântul Mina, s-a petrecut într-o zi când colega mea de apartament m-a anunțat că trebuie să plătim chiria mai repede, „adică mâine” mi-a spus. Singura problemă era că „adică mâine” însemna în data de 17, iar eu nu primisem salariul pe care trebuia să-l primesc în data de 15. Chiria era de 200 de lei, iar eu aveam doar 50 de lei. Era deja seară iar eu ar fi trebuit să am banii cel târziu până a doua zi

dimineața ca să-i pot schimba în euro și să-i dau colegei până la amiază. M-am cam panicat și normal că primul lucru pe care l-am făcut a fost să-i spun Sfântului Mina că am nevoie de ajutorul lui, știam că o să mă ajute sigur, numai că în marea mea îndrăzneală i-am spus că aș vrea să mă ajute cât mai repede posibil, pentru că deja intram serios în panică și asta pentru că niciodată nu mi s-a mai întâmplat să nu am bani de chirie. Eram la Biserică atunci când colega mea m-a anunțat și nici n-am apucat să-i spun Sfântului Mina că am nevoie de el că a și venit la mine o fată de la Biserică și m-a rugat să mă duc la Părintele, care era în diaconicon, și să-i dau o plasă. Am intrat la Părintele și când m-a văzut mi-a zis: „ce bine că ai venit! tocmai mi-a dat cineva asta pentru tine” și mi-a dat un plic în care erau chiar 150 de lei. Pentru că doar Sfântului Mina i-am spus că am nevoie de acești bani, nu știu cine i-a dat plicul Părintelui, dar sunt absolut convinsă că știu cine a avut inițiativa.

La foarte multe examene l-am avut alături de mine pe Sfântul Mina. O să amintesc doar unul dintre ele. În anul III de facultate, printre altele, aveam o materie-fenomenologie, care de la bun început mi s-a părut cam grea, iar profesorul era destul de exigent, așa că m-am hotărât să învăț din timp pentru examen, ceea ce din păcate nu s-a petrecut. Timpul a trecut repede și doar cu puțin înainte am început să învăț. Noaptea de dinainte de examen m-a prins în plin proces de studiu. Am reușit cu greu să parcurg toată materia, dar ultimele cursuri, pentru că m-am uitat peste ele doar înspre dimineață, nu erau prea limpezi în mintea mea. Am citit ultimul curs pe la ora 7, iar la ora 9 aveam examenul. M-am pregătit, i-am zis Sfântului Mina că îl rog neapărat să vină cu mine și am pornit spre facultate. Am ajuns la examen, care era oral și am luat un subiect. Conținea două cerințe. Prima era chiar din primul curs -Platon și creștinismul-, iar o două era din filosofia lui Heidegger, printre ultimele cursuri, dintre cele care nu erau prea limpezi în mintea mea. Când am citit prima cerință n-am mai putut de bucurie, știam foarte bine subiectul. Când am ajuns însă la al doilea subiect mă și gândeam unde o să stau la toamnă, în sesiunea de

restanțe. Inevitabil m-am gândit la Sfântul Mina și în disperare de cauză l-am rugat să facem examenul pe din două, eu primul, iar el al doilea subiect. După câteva minute, în care fiecare s-a uitat pe subiectul lui, profesorul a întrebat cine e pregătit. Prima fată care a răspuns avea la primul subiect ceva despre filosofia lui Kant, dar după ce a răspuns câteva minute profesorul a oprit-o și i-a spus că vrea să reformuleze subiectul și o roagă să facă o comparație între Kant și Heidegger. M-am bucurat încă o dată de grabnicul ajutor al Sfântului Mina, am ciulit urechile și am luat o notă foarte bună.

Fratele meu și soția lui nu sunt foarte credincioși, însă asta nu i-a împiedicat să-i ceară ajutor Sfântului Mina atunci când au avut nevoie. Când cumnata mea a rămas însărcinată, șeful ei s-a enervat foarte tare și i-a spus că acum toate femeile rămân însărcinate doar ca să ia concediu și bani și că nu doar că nu are de gând să-i dea concediu de maternitate, ci o va concedia. I-a spus să nu se mai obosească să meargă din următoarea zi la lucru, iar peste două săptămâni îi va trimite el actele de concediere. Când mi-au spus și mie asta le-am spus că pe mine Sfântul Mina mă ajută mereu și că ar putea să-i ceară și ei ajutorul, mai ales că rezolvarea unei nedreptăți este printre specilitățile lui. În cele două săptămâni de așteptare s-au rugat Sfântului și la împlinirea termenului, în loc să primească actele de demitere din funcție, cumnata mea a primit un telefon de la șeful ei care și-a cerut iertare și i-a spus că s-a răzgândit, că nu o va da afară de la lucru, ba mai mult, o va menaja și că poate să-și ia concediu din ce lună va considera ea necesar.

Raveca Constantin, 9 noiembrie 2014, Cluj

47. Sfântul l-a păzit de accident

Și eu trebuie să mărturisesc ajutorul dat atunci când credeam că soțul meu a avut un accident. Era la volan, ploua foarte tare, nu se vedea nimic și la un moment dat nu a mai răspuns la telefon. Am crezut că a avut un accident. M-am rugat Sfântului Mina și după mai multe ore, în noapte, am aflat că soțul meu era bine.

Poate fi considerată o coincidență, poate fi explicat prin faptul că ploaia a afectat comunicarea, dar eu știu că a fost ajutor de la Maica Domnului, Sfântul Mina și părintele Arsenie Boca.

Claudia Ghiorean, noiembrie 2014, Cluj

În loc de Încheiere :

Am scăpat copilul de la etaj și a scăpat doar cu câteva zgârieturi

Sfântul Mare Mucenic Mina este ocrotitorul familiei noastre alături de Sfântul Nicolae și Sfântul Nectarie. Ei sunt ocrotitorii știuți, pentru că multe minuni ni se întâmplă în fiecare clipă, tuturor, prin mijlocirea tuturor Sfinților.

Sfântul Mina este cunoscut mai ales pentru ajutorul dat în grabnica aflare a lucrurilor pierdute sau furate. Fiind la sfârșitul facultății și începutul întemeierii familiei, ne aflam împreună cu soția în fața necunoscutului, ce o să facem, unde o să locuim, cum va fi viața noastră. Fără a căuta soluții miraculoase ne-am rugat Sfântului Mina pentru ajutor, iar Sfântul Mina a lucrat astfel încât am reușit să primim o locuință ANL. De la această minune ne-am întărit în dragostea și comuniunea cu Sfântul Mina.

Dumnezeu ne-a dăruit doi copii, o fetiță și un băiețel, căruia i-am pus numele Mina. Când băiețelul avea 6 luni, Dumnezeu a îngăduit să trecem printr-o încercare. Coboram scările să plecăm din localitate, iar soția s-a împiedicat de o treaptă și l-a scăpat pe băiețel jos. Bebelușii sunt foarte elastici, și copilașul a alunecat printre barele scării și a căzut de la etajul unu. Din marea milostivire a lui Dumnezeu a scăpat doar cu o zgârietură. Chiar și cei de la urgențe se minunau cum l-a scăpat Dumnezeu și spuneau că ar vrea să îl vadă pe copil peste mai mulți ani să vadă ce planuri are bunul Dumnezeu cu el.

Așa cum Sfântul Mina a înfăptuit acea mare minune cu negustorul tăiat în bucăți pe care l-a înviat, precum în acatistul Sfântului Mina la icosul al 10-lea se spune: „Bucură-te, minune mai presus de toate minunile; / Bucură-te, cel care ai primit darul de a reface și a da viață trupului tăiat în bucăți” la fel și pentru noi și băiețelul nostru credem că Dumnezeu a făcut o mare minune pentru rugăciunile Sfântului Mare Mucenic Mina. De atunci prețuim mai mult copiii și înțelegem că aceștia sunt cu adevărat un mare dar de la Dumnezeu, iar

viața e o mare taină aflată în mâinile lui Dumnezeu. De asemenea de atunci aducem rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu și Sfântului Mina.

Mijlocirea Sfântului Mina a continuat în toate clipele importante din viața familiei noastre. Ne-a ajutat și când soția mea și-a găsit un serviciu bun așa cum n-ar fi nădăjduit. Minunile le împlinește Dumnezeu în viața tuturor, însă mai întâi ne și încearcă prin răbdare și întâmplări, mai ales pentru a ne întări sufletește și pentru a înțelege că atunci când omenește nu se mai poate face nimic, El intervine foarte sensibil și concret în același timp, pentru rugăciunile Sfinților.

Atunci când Sfântul Mina a coborât din munte, cunoscând cu harul Duhului Sfânt că în cetate sunt petreceri și închinări la idoli, a stigmat în acea adunare: „Venit-am către cei ce nu mă caută pe mine, arătat-m-am celor ce nu întrebau de mine” ! Aceasta poate părea smintitor, cum s-a dus Sfântul Mina în acea mare adunare, nechemat și necăutat de nimeni, însă nu el era cel necăutat și nechemat ci Mântuitorul Hristos Însuși... Sfântul Mina vorbea ca din Sfânta Scriptura, unde Sfântul Apostol Pavel în epistola către Romani cap. 10, 20, rostește o profeție a proorocului Isaia: „Dar Isaia îndrăznește și zice: **Celor ce nu Mă căutau M-am arătat, celor ce de Mine nu-ntrebau M-am fost aflat.**”.... Iar de ce a făcut Sfântul Mina aceasta, știind că va fi martirizat, foarte frumos aflăm din acatistul acestuia, icosul al 5-lea: „Bucură-te, cel ce nu voiești răutățile oamenilor; Bucură-te, cel ce plângi pentru nepriceperea lor; Bucură-te, cel ce pururea îi îndemni la fapte bune”. Astfel prin jertfa acestuia din dragoste pentru Dumnezeu și oameni, mulțimi nenumărate și în zilele noastre află despre Dumnezeul creștinilor și aleargă spre mântuire. Astfel prin nenumăratele minuni ale Sfântului Mina, oamenii îl află de fapt pe Dumnezeu.

Pr. Mircea Sandu, noiembrie 2014, Cluj

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC MINA

După obișnuitul început, se zic:

Troparul Sfântului Mare Mucenic Mina, glasul al 4-lea:

Ca pe cel ce ești împreună vorbitor cu cei fără de trup și cu purtătorii de nevoință împreună petrecător, adunându-ne cu credință, te laudăm pe tine, Sfinte Mare Mucenice Mina, cerând pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Condacele și Icoasele:

Condacul 1

Folositor și ajutător mare te-ai arătat lumii în primejdii, Mucenice, că pe mulți ai izbăvit de pagube: pe furi urmărind, pierderile departându-le și celor ce aleargă la tine cu credință împlinind cererea lor; pentru aceasta te rugăm , fii milostiv și nouă care îți cântăm: **Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!**

Icosul 1

Întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu s-a luminat făptura, și printr-Însul a izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătitit până la sânge, făcându-se apărători celor neputincioși; pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, stea neapusă.

Bucură-te, rază de nematerialnic foc.

Bucură-te, lumina celor păgubiți.

Bucură-te, căderea celor răpitori.

Bucură-te, taină care destăinuiești nelegiuirea.

Bucură-te, stavilă care oprești rătăcirea.

Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința.

Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia.

Bucură-te, suflare care întărești inimile celor suferinzi.

Bucură-te, mână care descoperi prădăciunile.

Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele.

Bucură-te, negura care întuneci gândurile necurate.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 2-lea

Biruitor grabnic te-ai făcut prigonitorilor celor care voiau a răpi munca săracului amărât de soartă și a stinge ființa lui , fiind amenințat de întâmplări; pentru aceasta strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Să nu se învrednicească nelegiuții a ne supune sub picioarele lor, Sfinte, când se pornesc asupra noastră ca valurile marii ce vin spumegând pe aripile vânturilor turbate; ci să cadă ca spicele țarinii de fața ta și noi să te binecuvântăm, zicând:

Bucură-te, nădejdea noastră cea tare.

Bucură-te, căderea nelegiuților vrăjmași.

Bucură-te, îngrădirea nesățioaselor fiare.

Bucură-te, înfrânarea mândrilor răpitori.

Bucură-te, că se cutremură cei ce calcă poruncile tale.

Bucură-te, că se ticăloșesc cei ce nu cinstesc minunile tale.

Bucură-te, că se chinuiesc cei ce nu cheamă într-ajutor numele tau.

Bucură-te, că se tulbură cei ce te amărăsc.

Bucură-te, că se laudă cei ce îți multumesc Ție.

Bucură-te, că de mila ta toată făptura se veselește.

Bucură-te, că de îngrozirea ta toți cei ce au greșit se pocăiesc.

Bucură-te, izbăvitorul celor umiliți.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al 3-lea

Dreptatea și pacea având în cugetul tău, ai părăsit tabăra Frigiei, nemaiputând suferi ca să vezi închinăciunea la idoli. Pentru aceasta, suindu-te la munte, cu post și rugăciuni ți-ai curățit sufletul de păcate și te-ai întărit în credința Domnului nostru Iisus Hristos, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Păgânii, nemairăbdând urmările tale cele sfinte, prin care se defăima înșelăciunea lor cea idolească, căci propovăduind credința lui Hristos poporului și dovedind că El este Dumnezeu, Care face minuni, iar nu pietrele și arama, te-au supus la chinuri pe care le-ai primit cu dragoste. Pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ai fost frecat peste tot trupul cu târsâne.

Bucură-te, cel ce pe urmă ai fost ars cu foc.

Bucură-te, cel ce ai răbdat usturimea ciulinilor.

Bucură-te, că ai fost străpuns peste tot cu sulițe.

Bucură-te, că ai suferit pe tâmplele tale ciocane de fier.

Bucură-te, că și alte munci ai suferit cu răbdare.

Bucură-te, că n-ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirea ta.

Bucură-te, mai ales, că te-ai luptat cu bucurie împotriva trupului și a sângelui.

Bucură-te, că Alexandria s-a îngrozit de credința ta cea tare.

Bucură-te, că tiranii erau muștrați de cutezarea ta.
Bucură-te, că, nemaiavând cu ce te mai spăimânta, au poruncit să fii tăiat cu sabia.
Bucură-te, că mulți din privitori te binecuvântau zicând:
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al 4-lea

Fericita credință a Răsăritului ridicând în sfârșit crucea între popoarele păgâne, după căderea tiranilor vrăjmași ai creștinătății, s-a zidit în Alexandria biserica ta, Sfinte, de către un iubitor de Hristos cetățean, în vremea lui Constantin împăratul; și acolo au fost aduse rămășițele moștelor tale, cărora ne închinăm cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Glas ridicând către tine strigăm: Grăbește-te, Sfinte, a ne apăra; nu ne dezlipi nădejdele de mila ta cea mare; că unde vom năzui afară de tine să ne liniștim, după noianul păcatelor noastre, după Mântuitorul și Preacurata lui Maică, decât la tine cel ce ai pățit cu dragoste pentru Hristos și pentru a noastră mântuire; ținde-Ți mâna ta spre noi, Mucenice, ca să te binecuvântăm zicând:

Bucură-te, aflătorul lucrurilor pierdute.
Bucură-te, aducătorul lor în starea în care au fost.
Bucură-te, lauda cetățenilor cinstiți cu fapta.
Bucură-te, fericirea neguțătorilor cu bune măsuri.
Bucură-te, păzitorul nedormit al satelor și al orașelor care suferă de pagube.
Bucură-te, scăparea celor amenințați de văpaie și de vifor.
Bucură-te, ușurarea popoarelor ce se amărăsc de năvălirile grozave și de asuprelile nedrepte.
Bucură-te, povățuitorul drumeților ce te cer în ajutor.
Bucură-te, izbăvirea oamenilor de moartea năprasnică.
Bucură-te, scăparea corăbiilor cuprinse de vijelie și de furtuni.
Bucură-te, mângâierea a tot sufletul asuprit și amărât.
Bucură-te, și al nostru apărător grabnic în suferințe.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al 5-lea

Hrană de mântuire vieții noastre trimite-ne nouă, Sfinte, de la Dumnezeu, ca să nu pierim de mulțimea patimilor ce se îndesesc în noi cu prisosință, că păcătoși suntem; dar care păcat sau ce mulțime de greșeli poate covârși vreodată nemărginita milostivire a lui Dumnezeu, având rugători cetele mucenicilor? Cu acelea împreună cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice împăratul și Proorocul

David. Pentru aceasta, smerindu-ne până la moarte, cădem către tine, Mare Mucenice Mina, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii ca să ne liniștească durerile, biruind pe vrăjmașii care se luptă împotriva legilor Lui. Apropie-te, dar, Sfinte, apropie-te de noi cei ce pătimim ca să slăvim minunile tale, cântând:

Bucură-te, mijlocitor fierbinte al celor suferinzi către Dumnezeu.

Bucură-te, stăruitor grabnic către Dânsul.

Bucură-te, ajutor puternic pentru cei ce păzesc poruncile Lui.

Bucură-te, nădejde nerușinată a creștinilor.

Bucură-te, tămâie bineprimită la cer în rugăciune.

Bucură-te, vas ales al Sfinței Treimi.

Bucură-te, cel ce nu voiești răutățile oamenilor.

Bucură-te, cel ce plângi pentru nepriceperea lor.

Bucură-te, cel ce pururea îi îndemni la fapte bune.

Bucură-te, că îi povățuiești a vieții în unire și dragoste.

Bucură-te, că pe mulți i-ai adus la pocăință.

Bucură-te, că pentru toți te rogi pururea.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al-6-lea

Evreul, care era asuprit de creștin, prin tănuirea banilor ce îi lăsase spre păstrare la el până la întoarcerea sa, s-a botezat văzând minunea, când i-ai descoperit adevărul; iar creștinul, îngrozindu-se de fapta ce făcuse spre vătămarea sufletului pentru iubirea de argint, s-a pocăit, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Pe călcătorul de jurământ creștin și vicleanul prieten al iudeului, ieșind din biserica ta, unde mărturisise neadevărul, că nu are știință de acei bani, l-a răpit calul; și tu te-ai arătat femeii lui acasă, ca să trimiți bărbatului ei aurul iudeului, precum a și urmat și îndată s-a descoperit vicleșugul. De aceea cântăm Ție:

Bucură-te, vădirea vicleșugului tăinuit.

Bucură-te, aflarea aurului răpit.

Bucură-te, rușinarea faptelor rele.

Bucură-te, amărăciunea urmării lor.

Bucură-te, împlinirea datoriiilor credinței.

Bucură-te, creștinătorul iudeului rătăcit.

Bucură-te, pocăința creștinului pierdut.

Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului.

Bucură-te, întristarea neamului iudeilor.

Bucură-te, că prin a ta minune s-a arătat puterea darului.

Bucură-te, că prin a ei lucrare două suflete s-au izbăvit.

Bucură-te, vrednicule lăudător al lui Hristos.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al-7-lea

Lațurile fermecătoare ale diavolului cu care înfășură sufletele cele slabe spre a le trage la el, cum s-ar putea sfârâma, de nu am avea cugetul lucrător spre mântuire? Acesta dar, întărindu-se de către puterea Sfinților Mucenici aleși de Dumnezeu, risipește negura înșelăciunii și dezleagă legăturile vicelanului prin pocăință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Slavă Ție, Împărate Sfinte, Dumnezeule Atotputernice, Care dintre noi oamenii și pentru noi Ai ales pe Sfinții Tăi Mucenici și Apostoli, ca să ne izbăvească de cursele vrăjmașului și să ne împărtășească de bunătățile Tale cele nemărginite; ca în acest chip să preaslăvească numele Tău cel întru tot Sfânt, și să cântăm:

Bucură-te, Mina cel de toți iubit.

Bucură-te, Mucenic preafericit.

Bucură-te, luptător neostenit.

Bucură-te, viteaz neobosit.

Bucură-te, cuget neprihănit.

Bucură-te, privighetor neadormit.

Bucură-te, doctor iscusit.

Bucură-te, judecător nemituit.

Bucură-te, sprijinitor nepărtinitor.

Bucură-te, dar nesfârșit.

Bucură-te, de daruri dătătorule.

Bucură-te, de multe minuni făcătorule.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al-8-lea

Numele tău, mai mult decât oricare altul dintre sfinți, s-a făcut creștinilor mai dorit, Mina, pentru aflarea grabnică și îndestulătoare a orice păgubiri suferite de dânșii. Pentru care și astăzi pătîmind cei ce stau înaintea icoanei Tale cu credință, se roagă a te milostivi spre ei, mângâindu-i și îndeplinind cererea lor, ca să-ți aducă laudă, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Oboșiți de valurile întâmplărilor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta și nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăință nu avem, adâncindu-ne în gânduri și fapte urâte; pentru aceasta cădem înaintea ta, să ne izbăvești de ispitele ce ne apasă și să ne întărești în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de vrăjmași și să-ți cântăm:

Bucură-te, turn de tărie.

Bucură-te, rază de bucurie.

Bucură-te, ancoră tare.
Bucură-te, zid de scăpare.
Bucură-te, gând întăritor.
Bucură-te, liman izbăvitor.
Bucură-te, lumină sfântă.
Bucură-te, armă nebiruită.
Bucură-te, înger ceresc.
Bucură-te, dar dumnezeiesc.
Bucură-te, apărătorul creștinilor.
Bucură-te, miluitorul săracilor.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al-9-lea

Patimile cu care tu ai pățimit să ne fie în ajutorul patimilor noastre și rănile trupului tău acoperământ durerilor ce ne tulbură toată odihna. Dă-ne dar, în primejdii, răbdarea ta, Sfinte, ca printr-înșea să dobândim mântuirea sufletului și întărirea neputințelor noastre spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre, Preafericite, și cu mulțimea minunilor schimbă cugetele celor ce ne prigonesc, spre a nu fi osândiți cu nedreptate și să nu întunece adevărul pricinilor, ce avem după a lor plăcere, că tu ești cel care descoperi toate nelegiuirile și ție se cuvine a cânta:

Bucură-te, mângâierea celor asupriți în judecăți,
Bucură-te, biruința ostașilor ce se luptă pentru credință.
Bucură-te, pământ roditor de fapte bune.
Bucură-te, floare frumoasă din părțile Siriei.
Bucură-te, mărgăritar ales de Dumnezeu.
Bucură-te, trandafir mirositor între spinii idolești.
Bucură-te, piatră scumpă din comorile Egiptului.
Bucură-te, dar prin care s-a împlinit menirea magilor de la Răsărit.
Bucură-te, cedru crescut între cedrii Libanului.
Bucură-te, câmp adăpat de apele Iordanului.
Bucură-te, strajă neadormită a mănăstirilor din Muntele Sfânt.
Bucură-te, povățuitor osârdnic al celor ce merg la Mormântul Mântuitorului.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al 10-lea

Rămășițele călătorului omorât de gazda făcătoare de rău, spre a-i lua aurul cu care mergea la biserica ta, tăindu-l bucăți și îngropându-l în grădina sa, tu le-ai dezgropat a două zi, întrupându-l precum a fost și dându-i viață.

De această minune îngrozindu-se ucigașul, a căzut la picioarele tale cu lacrimi, rugându-se să nu-l pierzi. Iar călătorul trezit ca din vis după moarte, a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zadarnică a fost sânguința vinovatului de a ascunde uciderea străinului pe care, înoptând la dânsul, l-a găzduit; că tu urmându-i nevăzut, pentru dragostea ce avea către tine, te-ai arătat a doua zi ca un ostaș împărătesc, cerând să-ți dea pe călător; despre care, tăgăduind că ar avea știință, tu i-ai descoperit fapta și l-ai muștrat cumplit. Pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, minune mai presus de toate minunile.

Bucură-te, cel care ai primit darul de a întrupa și a da viață trupului tăiat în bucăți.

Bucură-te, că vinovatul s-a îngrozit de puterea ta.

Bucură-te, că cel ucis, necunoscând de ce este muștrat acela, s-a spăimântat.

Bucură-te, că fapta aceasta n-ai voit să o descoperi îndată.

Bucură-te, că prin iconomia ta amândoi se găseau în uimire.

Bucură-te, cel prin care călătorul și-a îndeplinit voința, închinându-se Ție.

Bucură-te, că și făgăduinței lui a urmat, aducând în biserica ta mari daruri.

Bucură-te, mângâietorul al tuturor celor ce aleargă la tine.

Bucură-te, marite izbăvitor al celor ce te cinstesc.

Bucură-te, înzestrătorul al fetelor sărace.

Bucură-te, ușurătorul al celor căzuți în datorii grele.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Condacul al 11-lea

Taina aceasta a Sfintei Pronii, care prin tine s-a săvârșit, Mina, putându-se reface trupul cel tăiat în bucăți al călătorului ucis și a fi adus iarăși la viață, este de nepătruns; pentru care, minunându-ne de darul ce ți s-a dat ție de la Dumnezeu, cu credință cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Iubitorul de sine Eutropie, făgăduind un vas de argint pentru biserica ta, și făcând două deopotrivă, acel cu numele tău i s-a părut mai frumos decât acel pentru dânsul; drept care a hotărât să-l oprească pentru sine. Tu însă nesuferind înșelăciunea aceasta, ai luat vasul de la sluga lui când se spăla în corabie și cu dânsul împreună l-ai ținut în mare până când s-a muștrat Eutropie însuși de lăcomia sa. Pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, că îndată ai scos pe slugă cu vasul din mare.

Bucură-te, că sluga s-a înfățișat stăpânului său întreg și nevățamat.

Bucură-te, că el, mulțumind lui Dumnezeu, a și dus vasul la biserică.

Bucură-te, muștrătorul lui Eutropie pentru îndrăzneala ce făcuse.

Bucură-te, îndreptătorul purtării sale celei lăcome.

Bucură-te, scăparea slugii de la moarte pentru nevinovăția sa.

Bucură-te, că prin aceasta ai vrut să arăți puterea adevăratei credințe.
Bucură-te, că pentru faptă iar nu pentru lucru ai înfrânt voința cea rea.
Bucură-te, că lui Dumnezeu s-a adus prin aceasta laudă.
Bucură-te, că numele Lui s-a preaslăvit prin facerea minunilor tale.
Bucură-te, că pentru Dânsul ai pățimit ca să și biruiești cu Dânsul.
Bucură-te, Mucenice prea folositorule.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 12-lea

Văzându-se Sofia, o femeie oarecare din părțile Fecozaliei, care venea la biserica ta să se închine, amenințată a fi batjocorită pe cale de către un oștean, a cerut de la tine ajutor cu glas, și îndată ai izbăvit-o de năvălirea aceluia, vădindu-l cu rușine către mai mulți; după care femeia a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Șchiopul și o femeie mută, care de mult timp stăteau lângă biserica ta cu alți bolnavi, așteptând vindecarea, te-au văzut la miezul nopții, zicând: Șchiopule, scoală pe femeia aceea și mergi de aici; la care cuvinte, mâhnindu-se șchiopul, pentru că s-a crezut depărtat de la tine, nu făcea nici o mișcare; tu însă repetând porunca, el a trebuit să asculte și îndată s-au văzut amândoi vindecați; pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, că șchiopul spăimântându-se a fugit.
Bucură-te, că muta, spăimântându-se, a vorbit.
Bucură-te, că și alți bolnavi ai tămăduit.
Bucură-te, că pe necredincioși i-ai smerit.
Bucură-te, că pe iubitorii de Hristos i-ai veselit.
Bucură-te, că pe străini i-ai adăpostit.
Bucură-te, că pe flămânzi i-ai hrănit.
Bucură-te, că pe văduve le-ai miluit.
Bucură-te, apărătorul celor din primejdii.
Bucură-te, îndestulătorul celor prădați.
Bucură-te, izbăvitorul Sofiei.
Bucură-te, mângâietorul celor asupriți.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 13-lea

O, preafericite Mucenice Mina, ascultă rugăciunea noastră ce-ți aducem din toată inima, ca să ne izbăvești pe noi de boli și de primejdii, spre a cinsti pomenirea ta și a mărturisi minunile, pe care cu puterea Sfântului Duh le faci nouă celor ce cu credință cântăm: Aliluia ! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu s-a luminat făptura, și printr-Însul a

izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătitit până la sânge, făcându-se apărători celor neputincioși; pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, stea neapusă.

Bucură-te, rază de nematerialnic foc.

Bucură-te, lumina celor păgubiți.

Bucură-te, căderea celor răpitori.

Bucură-te, taină care destăinuiești nelegiuirea.

Bucură-te, stavilă care oprești rătăcirea.

Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința.

Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia.

Bucură-te, suflare care întărești inimile celor suferinzi.

Bucură-te, mână care descoperi prădăciunile.

Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele.

Bucură-te, negura care întuneci gândurile necurate.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorul!

Și Condacul întâi

Folositor și ajutor mare te-ai arătat lumii în primejdii, Mucenice, că pe mulți ai izbăvit de pagube: pe furi urmărind, pierderile depărtându-le și celor ce aleargă la tine cu credință împlinind cererea lor; pentru aceasta te rugăm, fii milostiv și nouă care îți cântăm: **Bucură-te, Mina, mult-pătimitorul!**

După aceasta se zice această rugăciune:

Rugăciune foarte folositoare și grabnic ajutorătoare către Sfântul Mare Mucenic Mina

O, Preasfinte și întru tot lăudate, Mare Mucenice Mina, și de minuni făcătoare; primește această rugăciune de la mine nevrednicul robul tău, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutor preaminunat, scap eu ticălosul și către sfânt chipul icoanei tale cu lacrimi fierbinți mă rog ție: Vezi, Sfinte, paguba mea, vezi sărăcia și ticăloșia mea; vezi bubele și rănile trupului și sufletului meu. De aceea mă rog ție, Feriște și Sfinte Mina, grăbește-te de mă ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și mă sprijinește pe mine robul tău. Ia aminte la suspinele mele și nu mă trece cu vederea pe mine ticălosul și scârbitul, că știu, Sfinte al lui Dumnezeu, că de ai și pătitit munci grele și chinuri înfricoșătoare de la cei fără de lege pentru dragostea lui Hristos, dar prin acele suferințe astăzi viețuiești luminat și ai aflat dar de la Dumnezeu. Fiindcă ne-am încredințat că și după mutarea ta din viața aceasta trecătoare, cine a năzuit la sfântă biserica ta și cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine întru ajutor și nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcătoare, și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cui, în pagube fiind și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai descoperit paguba lui?

Minunile și ajutorul tău m-au făcut și pe mine, ticălosul și scârbitul, ca să alerg la ajutorul tău. Am auzit de neguțătorul acela din pământul Isauriei, care venea la biserica ta spre rugăciuni, nu numai că ai vădit pe ucigașul său și l-ai scos din paguba lui dându-i îndărăt punga cu galbeni; dar, o! minune, că și din mort și tăiat în bucăți, tu l-ai vindecat și l-ai făcut sănătos.

Asemenea și lui Eutropie, din mare i-ai scos sluga cu vasul cel de aur ținut în mâini, fiindcă îl făgăduise bisericii tale. Tot așa și femeia Sofia, care venea spre închinare în sfânt locașul tău, nu numai că a fost izbăvită de ostașul acela ce o silea spre păcat, dar și pe ostaș după cuviință l-ai certat. La fel și șchiopul care venea la sfântă biserica ta spre închinare, cu rugăciunea îndată l-ai tămăduit. Asemenea și femeii celei mute, i-ai deschis graiul și vorbea curat. De asemenea atunci când iudeul dăduse prietenului său creștin o pungă cu galbeni, pe care creștinul tăgăduia că a primit-o, jurând pentru aceasta chiar în biserica ta, tu, nu numai că ai izbăvit pe creștin de jurământ, dar și evreul, văzând minunea ta, a crezut întru tine și a venit la credința creștină. Aceste minuni ale tale, Sfinte, m-au făcut pe mine a crede că la orice facere de bine ești gata ajutător și grabnic folositor și minunat. De ceea încredințat sunt că tot cel ce aleargă la tine, cerând cu credință ajutor, nu-l treci cu vederea. Pentru aceasta și eu cred că tu același ești, Sfinte, ca atunci și astăzi, că oricine a alergat la tine nu s-a întors neajutat.

Pentru aceasta și eu acum, fiind scârbit și în pagubă, alerg către tine cu credință și cu lacrimi, îngenunchind, și mă rog ție, Sfinte și Mare Mucenice Mina, ca să te rogi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru mine păgubașul și scârbitul, celui ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea mucenicească, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri. Către Acela roagă-te ca să fiu și eu ajutat și miluit pentru rugăciunile tale, și din pagube și neazuri izbăvit, ca să laud și bine să cuvânteț și să slăvesc întru tot lăudatul și preaputernicul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUPRINS

Viața și martiriul Sfântului Mare Mucenic Mina	1
MINUNILE MARELUI MUCENIC MINA	6
1. Sfântul îi ajută și pe cei ce nu-l cunosc	6
2. Îndemn pentru cei ce se vor ruga ... și alte întâmplări	10
3. Cum am devenit interesată de Sfântul Mina.....	13
4. Întărirea în credință a fiului meu de 5 ani	15
5. "Doctorul " nostru în materie de pierderi	16
6. Telefonul pierdut și mobila nouă	17
7. Oare pe mine mă poate ajuta Sfântul Mina?	18
8. Capacul de la rezervor	19
9. Geanta primită înapoi.....	19
10. Incredibil !.....	20
11. Cheile tatălui meu, mult căutate	21
12. Ajutorul sfântului Mina ca să nu mă lipesc de lucruri materiale.....	22
13. Fetița nu era de găsit	23
14. Tatăl meu trăiește datorită Sfântului Mina!.....	24
15. Oare eu nu am nedreptăți pe nimeni, precum creștinul din minunile Sfântului ?	26
16. Două doamne aflate în nevoie	28
17. Recâștigarea încrederii și începutul unei prietenii frumoase.....	29
18. Ajutor în găsirea unei săli pentru nuntă	30
19. Dreptatea și ajutorul Sfântului Mina în viața noastră	32
20. Sfântul Mina a făcut o minune cu mama mea	33
21. Sfântul Mina a lucrat în inimile împietrite ale șefilor mei	33

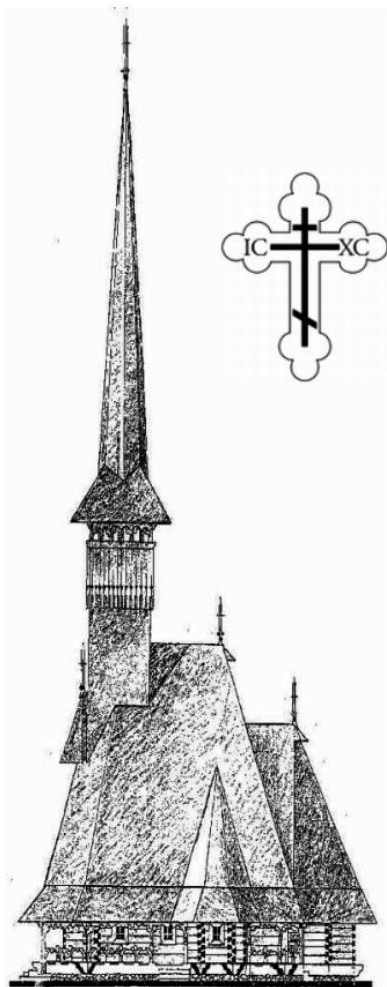
22. În cinci luni de zile ne-am mutat în casa în care ne doream	36
23. Toate actele și banii erau în portofel!	37
24. Disperare sau bucurie?	38
25. I-am dat „ beep” Sfântului Mina și ajutorul a venit îndată.....	39
26. Un mecanic bun, la timpul potrivit.....	41
27. Speranțele erau aproape nule, penarul era pierdut	41
28. Iată telefonul!	42
29. Printre multe bagaje.....	43
30. Am primit nota mai mare !	44
31. Sfântul Mina s-a îngrijit ca telefonul, pe care îl pierdusem fără ca măcar să- mi dau seama, să ajungă la una din fetele de la Bisericuță.	46
32. Ghiozdanul era atârnat de gard	47
33. Patruzeci de zile cu Sfântul Mina.....	49
34. Geaca cea nouă	51
35. Lumina zăpezii Sfântului Mina.....	52
36. Sfântul Mina, deasupra oricăror superstiții.....	53
37. Examenul de licență și buletinul buclucaș.....	54
38. Colega mea și-a găsit portofelul	54
39. Fiul meu a rămas acasă.....	55
40. Suntem casnicii Sfântului Mare Mucenic Mina	57
41. Înghețata și portofelul	60
42. Sfântul m-a ferit de multe rele și pagube.....	61
43. Nu-l putem obliga pe Sfântul Mina să ne ajute , chiar dacă ar putea face asta.....	62
44. O sumă mare de banii a fost găsită și credința noastră întărită.....	63
45. ” Ia să văd, de ce ești în stare? Ești așa grabnic ajutător ? ”	64

46. De când mi-a răspuns prima dată la rugăciune, aproape că nu-i mai dau timp să răsuflă	68
47. Sfântul l-a păzit de accident	73
În loc de Încheiere:	74
ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC MINA	76
Rugăciune către Sfântul Mare Mucenic Mina	84

Mulțumim tuturor celor ce ne-au trimis mărturiile lor, fără de care nu am fi putut realiza acest material!

Dacă doriți să ne mai trimiteți mărturiile dumneavoastră legate de ajutorul Sfântului Mina, puteți face în continuare acest lucru, la adresa ralucabaila@yahoo.com sau la adresa ascor_cluj@yahoo.com.

B I S E R I C A

S
T
V
D
E
N
T
I
L
O
R

H A S D E V